

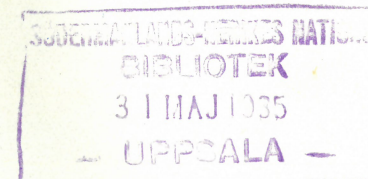
- torsporträtt. Martin Sjöström, Komminister Axel Jonssons donation till Självhjälpsföreningen. Veteranerna.
- 1932: Årsberättelse med redogörelse för inspektorsskiftet. Styresmän. Utgående balanser. Rutger Sernander, Vår nationssång. Jöran Sahlgren, Nationens stipendier. Gunnar Sörbom, Nationens äldsta stadgar. Veteranerna.
- 1933: Årsberättelse med minnesruna över professor Hammarsten av doktor Neander och redogörelse för 1932 års kamratmöte. Styresmän. Utgående balanser. Julius Lagerholm, Ur nationsmatrikeln 1886—1890. Veteranerna.
- 1934: Upprop för bildande av Södermanlands-Nerikes Nations Allmänna Stipendiefond. Årsberättelse. Landsmännen. Styresmän. Utgående balanser. Stipendier och stipendiater. Gunnar Lindberg, Sång och musik i Södermanlands-Nerikes Nation i äldre tid. Klas Berger, Nutida sång och musik i nationen. A. E. Falck, Flottsundsfärden, en nationsgök från 1898. Bo Löwenström, Bröderna Brillés visa. Rec. av Julius Lagerholms matrikel. Veteranerna.

Södermanlands-Nerikes Nation

MAJHÄLSNING

till landsmännen

8

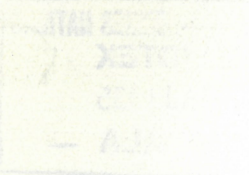

UPPSALA 1935

Handwritten text, possibly a signature or name, at the top of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, in the middle of the page.

TIERP 1935. TIERPS TRYCKERI AKTIEBOLAG

PROFESSOR JÖRAN SAHLGREN
NATIONENS INSPEKTOR

Oljemålning av Bernhard Österman 1934.

Från vår till vår 1934—1935.

Valborgsmässoaftonen firades under hävdvunna former. Efter samlingen på slottsbacken tågade landsmännen under fanor och spel till nationshuset, där supé serverades. Senare på aftonen utbyttes de sedvanliga artighetsbetygelserna med smälänningarna.

Majmiddagen gick av stapeln under mycket starkt avslutning och förlöpte i bästa stämning. Lektor Martin Sjöström hälsades av kurator såsom hedersledamot. Med. kand. Lars Ström föredrog en krönika. Efter middagen följde i vanlig ordning utflykt till Grindstugan, där man höll nationsexercis och defilerings.

Våra förbindelser med de finländska studenterna kunde år 1934 fira 25-årsjubileum. Med anledning därav hade ett större antal landsmän än vanligt inbjudits till vårfesten i Helsingfors. Nationens utsände voro förste kurator, med. lic. Sven Frigell, andre kurator, jur. kand. Sven Ottosson, bibliotekarien fil. kand. Gunnar Anell och med. kand. David Melchersson. De finländska värdarna utvecklade all sin kända gästfrihet: en dag anordnades utflykt till Borgå för besök i Runebergsmuseet.

Nylands Nation återgäldade vår visit genom att till vårfesten i Uppsala som sina representanter sända bankdirektören Arne Öhman, fil. kand. Per Olof Bark, civis Erik Stenius och fröken Cilla Frankenhäuser. Förutom av dessa officiella representanter gästades Nationen vid samma tillfälle av fröken Anita Öhman, Marga Serlachius och Iris Galén. Besöket präglades av all den hjärtlighet och festivitas, som blivit tradition. En av dagarna anordnades en utfärd till Skokloster. Med glädje kan man konstatera, att de band, som första gången officiellt knötos en vårdag 1909, med åren vuxit allt starkare och fördjupats till det allvar, som det stora syftet kräver.

Under sommaren 1934 ha hembygdskurser anordnats i Viby i Närke den 19—23 juni. När hembygdsnämnden började planera för kurserna,

föllo tankarna genast på Viby i Väster-Närke, där på åtskilliga år kurser ej hållits. Planerna att förlägga dem till denna trakt, kanske en av de mest typiska Närkessocknarna, där slätt och skog gå samman, visade sig utförbara. Och så kom det sig, att ett 20-tal landsmaninnor och landsmän strax före midsommar ställde kosan mot Viby, där inkvarteringen var ordnad huvudsakligen i Vretstorps stations-samhälle.

Vid kursernas öppnande på eftermiddagen den 19 juni hälsades deltagarna å Viby sockens vägnar av f. riksdagsmannen T. Thorsell och å studenternas vägnar av hembygdsnämndens ordf., teol. kand. T. Holm. Två föredrag hölls första kvällen, nämligen fil. lic. Sven Thunmark om Närkes geologiska och växtgeografiska förhållanden och läroverksadjunkten Carl Cederblad om Ungdomsårens psykologi. En manskvartett från orten bidrog med sång.

Den naturhistoriska och arkeologiska exkursionen genom större delen av Väster-Närke under prof. Sune Lindquists och fil. lic. Sven Thunmarks ledning tog nästan hela den andra dagen av kurserna i anspråk. Färden gick från Vretstorp upp till Bålby i Skagershult, där det första uppehållet gjordes och den ståtliga Skagershultsmossen demonstrerades. Därefter fortsattes färden till Fjugesta och Edsberg, där prof. Lindquist förde deltagarna omkring bland de arkeologiska minnesmärkena; slutligen rastade man också vid Hardemo och Nalavibergs ekäng. Efter hemkomsten höll adjunkt Cederblad ett andra föredrag om Ungdomsårens psykologi och prof. Lindquist ett om Närkes arkeologi. Hembygdskursernas strävanden att bland talarna få med yngre krafter bland landsmännen fick sitt uttryck i fil. kand. Per Dohlwitz' föredrag om Studenter och arbetare.

Kursernas andra exkursion ställdes till Dovra sjöar och Odensviskans, där prof. Lindquist höll ett instruktivt och medryckande föredrag om Fornborgarna och det forntida samhället. På eftermiddagen den 21 juni höll kyrkoherde I. Jäderlund i Glanshammar under den talrikaste anslutning en föreläsning om Gamla Viby-släkter, och prof. Jöran Sahlgren talade om Viby sockens ortnamn.

Den sista föreläsningdagen höll intendenten Bertil Waldén föredrag över Bonde- och bergsmanssläkter, vidare prof. Sahlgren över Viby sockens ortnamn och redaktör Erik Linder avslutade dagen med en kombinerad föreläsning och visafest med Jeremias i Tröstlösa på programmet.

Midsommaraftonens traditionella fest hölls i Lundby äng, där vid festens början landshövding Bror Hasselrot, hälsad av förste kurator Åke Moberg, höll högtidstalet. Senare talade docenten Carl Larsson om Närke och närkingar i svensk litteratur.

Facit: Trots att hembygdkurserna med hänsyn till vår tids bildningsmöjligheter (föreläsningar, radio, studiecirklar etc.) ibland kunna te sig skäligen ändamålslösa, ha de ändock otvivelaktigt en stor uppgift att fylla. De förmedla det nödvändiga direkta utbytet mellan nation och hembygd, och föreläsningarna i skog och äng knyta oss samman med bygden och dess folk på ett sätt, som ingen radiomikrofon kan göra. Ingen har varit mera tveksam om hembygdkursernas värde än den som skriver dessa rader. Men när man i grannsocknen

Från gåsmiddagen 1934.

året efter det kurserna hållits träffar folk, som inte bara har ett flyktigt minne av kurser, som hållits utan i detalj erinra sig innehållet i föredragen, då måste man fortfarande tro, att Nationens sommarkurser i vår sörmländska och närkiska hembygd ännu ha en stor uppgift att fylla (T. H.).

Den fjortonde juli "stormades Bastiljen" med trikolor och munterhet och i augusti åt man kräftor i vår berså, allt enligt gammal ritual.

Den 29 september hade Universitetets recentiorsmottagning anordnats. De nykomna hälsades av Universitetets prorektor, professor Nils von Hofsten och studentkårens ordförande, lektor Anton Fäger-

sten. På aftonen samma dag hade vår Nation anordnat sin recentiorsfest. Den försiggick denna gång i former, som helt avveko från de på senare åren vanliga, nämligen såtillvida som man slopat "skändningen". Man hade tyckt sig finna, att recentiorerna på ett lämpligare sätt mottoges av Nationen vid en stillsam nationsafton. I enlighet därmed och med nationsnämndens beslut av 11 september fick recentiorgasken detta år karaktären av en nationsafton. Därvid kåserade läroverksadjunkten Cederblad på känt överdådigt sätt om "skändningen" under hans studentår.

Terminen skred, och den 11 november satt man bänkad till gåsmiddag. Denna fick sin särskilda glans därigenom att Nationens hedersledamot, Prins Eugen, hedrade festen med sin närvaro. Bland gästerna märktes också Biskop Gustaf Aulén. Påfallande och glädjande stor var anslutningen från de äldre landsmännens sida. Gästerna hälsades av förste kurator, teol. kand. Åke Moberg, som uttalade Nationens synnerliga glädje att se dess kunglige hedersledamot i Nationens krets. Under middagen tog Prins Eugen till orda och hyllade den sörmländska-närkingska hembygden:

"Jag tackar för de hälsningsord, som nu riktas till mig och för att Ni velat se mig här på denna Eder nationsafton. Detta ger mig ett kärkommet tillfälle att säga den samlade nationen tack för att den, det är nu några år sedan, kallade mig till sin hedersledamot.

Jag antog kallelsen trots den episod som hade föregått, nu för snart 50 år sedan, vid ett då föreslaget inval, och jag ansåg mig kunna göra det, därför att jag visste mig ha rätt att i kallelsen se inte bara en formalitet utan en personlig hedersbevisning för min konstnärliga gärning.

Jag har verkligen ingen anledning att här med tystnad förbigå den där episoden, och jag behövde inte — och tog heller aldrig — den gången saken personligt.

Det hela berodde på ett missförstånd eller kanske missriktat nit, och jag fann det uppriktigt sagt ganska naturligt, att ungdomen, som ju den gången var och antagligen fortfarande är ganska oppositionell — att ungdomen reagerade, då den trodde, att man trätt dess rättigheter för nära.

Sådant kan visst göras i ogjort väder, och det var kanske fallet här, men det är väl ändå mer tilltalande, att ungdomen visar lite humör än att den är indifferent.

Indifferens är väl det sista man vill möta hos ungdomen. Ja, vill man ens finna den objektiv? Ty objektivitet avtrubbar onekligen intensiteten i en åskådning, och det är särskilt hos ungdomen på intensiteten

i vilja och i inställning, som en gärning ytterst beror, kanske lika mycket som på begåvningen.

Först sedan man hunnit över de första ungdomsåren, först sedan man funnit sin egen väg, sin personliga inställning i den åsikternas irrgång, som livet har att uppvisa — nu till dags kanske mer än någonsin — först då kan man bestå sig lyxen av att vara objektiv, av att i en skiljaktig åskådning se om inte det rätta så åtminstone det berättigade.

Det kan tyckas förmätet av mig att vilja propagera en sådan åsikt i en krets, där det säkert finnes många blivande vetenskapare, för vilka förutsättningslös inställning vid all forskning anses ofrånkomlig.

Men inom det konstnärliga området, där jag har min erfarenhet, är det givetvis under utvecklingsåren en styrka att vara exklusiv i sin inställning.

Den konstnärsgeneration t. ex., för vilken Mattisse's ljusskimrande färgschema uppenbarade sig som idealet, den hade svårt att i samma andetag dyrka en Rembrandts färgdunkel, utan att dess insats mot eget mål måste mattas.

Varje generation, varje tid reagerar ju emot och underskattar också gärna närmast föregående konstperiod. Den söker sig tillbaka till den konst, där den tror sig finna överensstämmelse med sin egen.

Men all denna växling, som nog ej endast är ett utmärkande drag för konsten, den är ej tillfällig utan följer bestämda lagar, väl närmast beroende av en viss mättnad eller övermättnad — fast onekligen vår tids jäktande reklamväsen gör sitt bästa för att sätta dessa lagar ur funktion genom att i otid propagera för nya, ännu omogna riktningar.

Inte heller dagens modeväxlingar äro så tillfälliga som man är benägen att tro. De följa dessa samma lagar, även om de speciella kvinnomoderna ibland få något av nyckfullhet över sig — varför, det får Ni själva tänka ut.

Men nog nu om teorier.

Jag har ju nöjet att i kväll befinna mig bland representanter för tvenne landskap, som var på sitt sätt står mig särskilt nära.

Närke var alltid kärt för mig sedan min tidiga barndom, förbundet som det var vid mitt namn. Under många uppehåll i landskapet fick jag också tillfälle att närmare lära känna befolkningen, och under min militära tjänstgöring lärde jag mig sätta verkligt värde på de indelta soldaterna från olika delar av Närke. Och det intryck jag fick av dessa ståtliga, grundpålittiga män, det är något man sent glömmet.

Rent konstnärligt har Närkes natur inte direkt inspirerat mig. Och ändå hade jag där en gång sådana vägvisare som Rutger Sernander och Johan Gunnar Andersson, vilka för mig påvisade såväl de geo-

logiska formationernas som växtlivets säregna karaktär i Närke, två faktorer, som för mig äro avgörande för landskapets skönhet.

Däremot berörde mig det Sörmländska landskapet konstnärligt i hög grad.

Denna natur, som så klart, ehuru i smått — men därför också så överskådligt — återspeglar naturkrafternas inflytande på landskapets danning, har alltid tilltalat mig.

Dessa blänkande vatten, dessa ekbackar, dessa hagar med rikt växlande lövvegetation, där urberget här och var går i dagen mitt i de mjuka sluttningarna, detta är något alldeles säreget för Sverige, som jag åtminstone ej återfunnit i något annat land.

Det är särskilt Södertörn, som fångslat mig genom sin blandning av karg skärgård och leende inland och det är där, jag huvudsakligen sökt utvinna några skönhetsvärden.

Jag är visserligen inte född Sörmländing, det är min sorg, att jag kom att födas på orätt sida av Mälaren.

Men min första kärlek har Sörmland i alla fall. Nu kan jag ju inte säga, att jag alltid varit trogen denna min första kärlek. Det är man ju inte alltid, som kanske också Ni redan har erfärut. Men den där första förälskelsen, den sitter i alla fall fast rotad innerst inne, även om nya sedan fått taga dess plats.

Som Ni ser finnes det tillräckligt många band, som med en viss hemortsrätt binder mig vid nationens två landskap, för att jag nu skall kunna föreslå en skäl för vår gemensamma hembygd."

Talet mottogs med det livligaste bifall och bidrog till att giva den angenäma stämningen en ännu hjärtligare karaktär.

I ett inspirerat anförande riktade sig senare professor Rutger Sernander till hedersgästen. Doktor Gustaf Neander bidrog till att höja stämningen genom ett uppmärksammat humoristiskt anförande. Talet för gåsen höll fil. stud. Gunnar Holmquist:

Äreminne över gåsen

den 10 nov. 1934.

Du fågel, fostrad upp i Skånes feta marker,
du prydnad uti gamla herregårdars parker,
nu huvudrätt uppå ett festligt dukat bord,
till dig jag riktar nu på jambisk vers mitt ord!
Med filosofiskt lugn du njöt av bordets nöjen,
för klok att störas av de grymma skadelöjen,
som lekte djuriskt vilt i slaktarns snikna blick,
när han dig välväxt såg, och såg ditt feta skick.
Du tänkte lugnt och sant: "mitt öde vet jag redan,

av nuet njuter jag, på döden tänker sedan!"
Med gravitetiskt lugn du på schavotten klev,
med fårat öga skalden svanesången skrev.

Allt sen de svunna dar, de längst försvunna dar,
då uti staden Tours sankt Martin biskop var,
du på den helge mannens namnsdag alltid spisas
och ibland helgonets förtjänster dina prisas.
Det ordet vill jag gärna låta osagt bli —
att jag ej må beskyllas för att ta parti —
av helgonet och gåsen, vem som är den störste.
Dock gåsen mättar icke blott, den ger oss törst me',
en sak, som syns mig allra högst beaktansvärd,
om man med domslut skulle giva sig i färd.

Det sägs om gåsen, att så dum den skulle vara
som kvinnan är. Ack nej, ett nedrigt rykte bara,
som gåsen nog kan ta med största lugn och ro,
det är min fasta och orubbligt vissa tro.
Jag vill i få exempel söka att förklara,
hur lätt mot denna lögn sig gåsen kan försvara:
När modets lagar bjöd, att kvinnokroppens norm
sig borde lämpa till en hyvlad plankas form,
energisk kvinnan strax begynte våldsamt banta,
men gåsen lugn behöll de linjer välbekanta,
som vi sen länge älska, vörda, dyrka lärt,
som oss vid bordet magens fröjd så rikt beskärt.

Om dig till äventyrs en liten kvinna lovat
ett litet rendez-vous, så vet du säkert äv att,
när du på fastställd plats en timme tåligt stått,
du ofta svärjande har ensam hemåt gått.
Men om med gåsen du stämt träff vid middagsbordet,
nej aldrig sviker den det en gång givna ordet.
När sju du henne frågat: "Ska vi gå på bio?"
och ja hon sagt, hon ropar häftigt klockan nio:
"Oh, tänk var karlar dumma är, begrep du ej,
att när jag svarte nyss ett ja jag mente nej!"
Se kvinnan har logik av ganska eget slag
och följer ingen vanlig simpel tankelag.
Men gåsen lugn, orubbligt fast till sinnet vankar
sin vanda väg i livet fram i sina vanda tankar.

Nu tror jag mig ha ren från all beskyllning tvätt
den fågel, som förut fått bli till hän och spott
och visat, hurusom vi icke gärna böra
de tvenne, kvinnan och vår gås, tillsammans föra,
som ofta sker av obetänksamt överdåd.
Men fruktar ock jag har ej nån så särskild nåd
tillvunnit mig hos hennes majestät quvinnan.
Dock skänk mig, ljuva kön, en stund ännu, förinnan
I mig med blickens pilar given dödligt sår;
jag sjungit bittert nyss, nu annan sträng jag slår.

Vad nyss bevist jag har, ju faktiskt är till sist
att över gåsförstånd står alltid kvinnolist.
Och av det sagda vi med lätthet även finna,
det dumma talesätt, som gäller gås och kvinna,
helt enkelt är en lögn, en ren absurditet.
Men denna sats nu ger mig utmärkt läglighet
att slå den sista strängen an uppå min lyra
och på pegasen min, som snubblar i sin yra,
förväget rida fram till kvinnans fotapall
att henne överösa min hyllnings vilda svall.

Med sköna creationer, mycket mera raff
än Evas decolltage, som fordom gjorde paff
den arme Adam, svag till karaktärn, du lockar
och vi lik' svaga gå på fest i lånta rockar
allenast för att värdig bakgrund söka ge
åt all den skönhet, här vi runt omkring oss se,
en skönhet, vilken gör, att gåsen blyg försvinner
och vägen till vårt hjärta går så fort den hinner
igenom magens djup. Men utan omväg går,
o täcka kön, du till vårt hjärtas minsta vrår
och tänder ljuvlig eld och ger oss värre sveda
än gåsen i vår mage i morgon kan bereda.

Och nu mitt herrskap ha till slut ni ändock lidit,
ty min pegas jag änteligen trött har ridit!
Go' herrar, landsmän, låt oss nu till sist så dricka
envar en skål allt för sin egen ljuva flicka!
Om någon utan flicka är, han dricke dock,
kanhända just i kväll han får en sådan ock.

Under den livligaste anslutning gick nationsaftonen den 24 nov.
av stapeln. Vid detta tillfälle överlämnades som gåva till Nationen
det porträtt i olja av Nationens Inspektor, som avbildas å första sidan
i denna skrift. Konstnären, överintendenten Bernhard Österman, över-
lämnade gåvan, som tillkommit med anledning av professor Sahlgrens
50-årsdag i april 1934, och förste kurator frambar Nationens stora
erkänsla. Inspektor tackade för den hedersbevisning som visats ho-
nom.

Ordet överlämnades sedan åt kvällens andre hedersgäst, forsk-
ningsresanden, greve Eric von Rosen, Rockelstad, som talangfullt kä-
serade om jakt- och forskningsfärder i Sydamerika, Afrika och Kare-
len. Ett livligt uppskattat intermezzo beredde författaren Emil Zil-
liacus, vilken såsom greve von Rosens gäst på Rockelstad inbjudits till
aftonen, genom att i anslutning till föredraget recitera sin dikt: "Hur
bågen blev lyra". Senare på kvällen, både före och efter sexan, upp-
trädde greve von Rosen som en uppskattad lutsångare. Dessutom

förekom musik av Nationens stråkkapell under teol. stud. Gunnar Westerlinds ledning.

Den 13 december hade Nationens studentskor anordnat Lucia-fest. Därvid framfördes en levande charad, kvick och livligt uppskattad; man musicerade sedan till diverse instrument och dansade balett, allt med samma elegans. Landsmanninnorna ha alltmer befast sitt namn som festarrangörer, därom vittnade också anslutningen.

Scen ur »Madagaskar».

Vårterminens festprogram har helt dominerats av "Madagaskar". Under höstterminen hade tanken väckts, att man borde söka föra vår anrika opera-buffa över scenen. Sedan 1911 hade den ej uppförts. Under den energiska ledningen av Nationens nuvarande teaterdirektör, fil. mag. John Wallinsson, började repetitionerna. Lyckligtvis förfogade Nationen över tillräckligt antal goda sångare, och sång- och musikanförelaren fil. stud. Lars Hellberg, visade sig vara en drivande och framgångsrik dirigent av orkestern. I februari hade instuderingen avancerat därefter, att man beslöt ett uppförande lördagen den 2 mars. Nationens talangfulle målare och tecknare, fil. stud. Gösta Arvidsson, lade upp underbart prunkande dekorationer och efter hans skisser sydde landsmaninnorna de erforderliga nya dräkterna. Tack vare denna aldrig

svikande beredvillighet från landsmaninnors och landsmäns sida gingo förberedelserna raskt undan, och lördagen den 2 mars gick alltså evenemanget i samband med en nationsafton av stapeln. Nationen hade den dagen glädjen att se hos sig en mängd äldre landsmän, vilka kommit för att uppliva minnet av deras ungdoms spex. En lång rad av skrivelser och telegram vittnade ävenledes värtaligt om hur varmt och kärt "Madagaskar" lever i minnet hos de äldre generationerna. Jag noterar särskilt ett brev från f. landskamrerare Edvard Ploman, som 1869 (!) vid urpremiären spelade Uschiameja. Tyvärr var han förhindrad att närvara vid kvällens framförande.

Efter föreställningen serverades sexa i nedre hallen, biblioteket och kuratelet. Genom detta arrangemang undvek man trängsel, trots att den aftonen cirka 150 personer samlats på Nationen. Efter kaffet samlade regissör Ragnar Hyltén-Cavallius skarorna till française efter alla konstens regler. Och så dansade man som vanligt till radiomusik.

Då ett stort antal antecknade på grund av utrymmesbrist måst avvisas premiärkvällen, gävos under den följande veckan tvenne repri- ser, båda med fullsatt salong. Nettot från dessa föreställningar gick till den nybildade spexkassan. Förhållandet var det, att man börjat dryfta frågan om en turné till hembygdens städer, och så lyckat som framförandet blev togo dessa planer fastare form. På extra landskap den 13 mars beslöt Nationen att i sitt namn anordna en turné omfattande "Mohrens sista suck" och "På Madagaskar" till hembygdens städer. Dessa planer omfattades med stor entusiasm i hembygden, och tack vare det intresse som därigenom skapats har ett program kunnat läggas upp, som omfattar föreställningar i Eskilstuna, Strängnäs, Nyköping och Örebro. Före avresan till hembygden uppfördes de båda spexen med framgång på Uppsala Teater fredagen den 12 april. Nämnas bör också, att "Madagaskar" av Nationens sångare med stor lycka framförts i radio måndagen den 15 april. Man måste med glädje notera, att planerna på en turné kunnat bli verklighet. Nationen måste vara djupt förankrad i hembygden, och liksom hembygdskurserna förmedla utbytet med landsbygden, sätter oss en spexturné i förbindelse med hembygdens städer. Av uttalanden, som gjorts i hembygdspressen vågar man också vara förvissad, att intresset för Nationen och dess liv är mycket stort i våra bygder.

Nationen har utgivit en förnämlig sångbok, upptagande de nummer, som man oftast hör vid våra fester. Den prydes av ett antal utmärkta teckningar av vår beredvillige Gösta Arvidsson och presenterades till sista april 1934.

Musiklivet inom Nationen är livligt — hur skulle det annat vara inom "Mohrens" och "Madagaskars" nation? Förra året bildades en stråkkvartett, under ledning av dåvarande sång- och musikanförelaren teol. stud. Gunnar Westerlind. Den framträdde, som i det föregående nämnts, första gången vid nationsaftonen den 24 nov. "Hornboskapen" övar i vanlig ordning under musikdirektör Ekströms ledning. Den stora spexorkestern (14 man) tar dock f. n. den mesta kraften i anspråk.

Idrottslivet florerar. I allmän idrott ha vi kunnat registrera betydande framgångar vid nationstävlingarna genom Volmar Eriksson, vidare genom Inge Lagerstedt och Sten Samuelsson. Volmar Eriksson deltog med framgång vid de akademiska tävlingarna och vid telefonmatchen med Oslo universitet. Vid nationsorienteringen placerade sig klubbmästarinnan berömvärt som 3:a. I sinning ha Sven Sundström och Dag Eriksson fört Nationens färger. I bandyserien kunde Nationen ej upprepa fjolårets seger, placerade sig dock gott som 3:a i den hårda konkurrensen. Landsmännen ha glädjande nog också börjat åka skidor. Detta år blevo vi 3:a i B-klassen. Våga vi hoppas på en ännu gloriösare placering nästa år? Deltagandet i morgongymnastiken är som alltid gott. Jag påpekar, att Nationen har de största utsikter att i år för fjärde gången hemföra vandringspriset. Månde detta vara en maning! Licentiat Sörbom är den trägnaste bland de trägna. Om söndagarna har man ofta sett stora skaror av landsmän på långpromenad, en förnämlig form av rekreation efter veckans mödor. I detta sammanhang erinrar jag om att som bilaga till vårterminens katalog följde en utmärkt karta över Uppsala med omgivningar, där de bästa promenader finnes angivna. Slutligen kan tilläggas, att Lennart Österholm vid Uppsala Tennisklubbs tävlingar i höstas segrade i C-klassen och att Ingvar Hedlund fortfarande räknas bland studentkårens bästa skyttar.

Till hedersledamöter har Nationen valt biskop Gustaf Aulén, läroverksadjunkten Carl Cederblad, fröken Sigrid Ohlsson-Persson och bokhandlaren, fil. lic. Nils Oskar Wallin.

Till senior har Nationen valt med. kand. Carl Tibblin.

Som i föregående majhälsning antyddes, har Nationens byggnadsfråga blivit aktuellare än någonsin. Problemet gäller två ting: bebyggelsen av tomten S:t Larsgatan 6—S:t Johannisgatan 17 samt en lämpligare disposition av nationshuset. Vid landskapet den 10 december 1934 berördes frågorna och ventilerades grundligare vid ett diskussionsmöte

dagen därpå. Frågan om nationslokalernas ändamålsenligare begagnande låg landsmännen som väntat närmast om hjärtat. Av vikt för frågans behandling var därvid att utröna de aktiva landsmännens önskemål beträffande användningen av nationsutrymmena, och med anledning därav tillsattes på landskapet den 9 februari en kommitté bestående av tre ledamöter med uppgift att utröna dessa önskemål. Kommittén arbetade i rask takt och redan vid extra landskap den 13 mars kunde den i anslutning till skisser av en biträdande arkitekt framlägga sitt betänkande, innefattande resultatet av arbetet. Landskapet godkände betänkandet såsom ett uttryck för dess önskemål.

Under höstterminen väcktes tanken, att landsmännen något flitigare än tillföre borde begagna nationslokalerna på lördagskvällarna. Därmed föddes tanken på de s. k. klubbafnarna. Man skulle samlas till umgänge i de enklaste former för att prata, dricka kaffe, spela bräde och dansa. Under dessa kvällar, som äro glädjande talrikt besökta, öppnas nationssalongen.

På landskapet den 9 februari beslöt man inköpa en radioapparat. Behovet av en sådan hade gjort sig gällande, och för klubbafnarna kommer den väl till pass.

Vid det nämnda landskapet beslöt nationen att för sin del bifalla en hemställan från Uppsala Studentkår angående ekonomiskt avtal mellan Kåren och Nationerna. På extra landskap den 13 mars beviljades ett anslag på 40 öre pr landsman och termin till bestridande av vissa kostnader förenade med den nu pågående tuberkulosundersökningen. Att denna undersökning har kunnat komma till stånd beror främst på ett frikostigt bidrag på 12,000 kronor från Svenska Nationalföreningen mot tuberkulos. Beträffande vikten och resultatet av denna studenternas allmänna angelägenhet hänvisar jag till referat i Uppsala Nya Tidning den 15 februari 1935 och dr. von Bahrs redogörelse i Ergo, 1935, No. 5, där det första arbetsårets resultat finnas framlagda. Statsmakternas intresse för denna viktiga sak framgår därav, att riksdagen beviljat ett begärt anslag till läkare för studentkåren.

Nationen har även detta år blivit ihågkommen med storartade gåvor. Vid landskapet den 9 februari meddelades, att fröken Sigrid Ohlsson-Persson till Nationen donerat ett kapital stort kronor 10,000 avsett att bilda grundplåt till en landsmännens sjukkasse.

Gåvan överlämnades den 31 december 1934 på Professor Per Perssons födelsedag. Denna dag, nyårsaftonen, plägade årligen en skara

äldre landsmän och vänner samlas i Professor Perssons hem. Det är Nationen kärt att få den stora gåvan förbunden med minnet av denna dag.

Gåvobrevet är av följande lydelse:

Till

Södermanlands-Nerikes Nation, Upsala.

Då min styvfader, professor Per Persson, var inspektor för nationen, talade han ofta om att denna vore i behov av en kassa, från vilken medel kunde tagas i första hand till hjälp åt nationsmedlemmar, som råkat ut för sjukdom, och i andra hand till förebyggande av sjukdom hos dem, som under en särskilt pressande studieverksamhet riskera sin hälsa.

I minne av denna hans tanke har jag velat medverka till bildandet av en nationens sjukkasse och överlämnar härmed till densamma ett belopp av tiotusen (10,000:—) kronor.

Den årliga räntan måste jag tyvärr förbehålla mig under min livstid och därest mina bröder, konsul George Olsson och ingenjör Gerhard Olsson eller professor Perssons broder, lantbrukaren Fredrik Persson, Käbbetorp, Vingåker, skulle överleva mig skall den under deras återstående livstid utbetalas till dem efter här nämnd ordning.

De närmare bestämmelserna för förvaltningen och räntans framtida användning överlämnar jag åt nationen att genom beslut fastställa.

Upsala den 31 december 1934.

Sigrid Ohlsson-Persson.

En gåva av denna karaktär och storlek är Nationen synnerligen kärkommen, då den därigenom på ett bättre sätt än tillförne kan uppfylla en av sina främsta plikter mot landsmännen. Donator bringas Nationens varmaste tack för den djupt humana tanken och dess storartade uttryck.

För att Nationen må komma i tillfälle att i framtiden årligen utdela stipendier av sådan storleksordning (1,000 kr.), att de lämna en ordentlig hjälp åt behövande landsmän, har Inspektor tagit initiativet till bildandet av en Nationens allmänna stipendiefond. I förra årets majhälsning redovisades för gåvor å tillsammans kronor 1,150:—. Under det gångna året har Nationen haft glädjen se fonden tillväxa ytterligare på följande sätt:

Gåva av Föreningen Södermanlands-Nerikes Nations Veteraner enligt redovisning i slutet av denna skrift	1,772:80
Gåva av Södermanlands-Nerikes Gille, Stockholm	50:—
Gåva av Bankkamreraren N. E. Kjellander, Örebro	100:—

Gåva av Andre bibliotekarien Jonas L:son Samzelius, Uppsala	100:—
Räntor	52:38
Obligationsvinster, gåva av nationen	302:—
Förut redovisade	1,150:—
Summa kronor	3,527:18

Det är mig en stor glädje att framföra Nationens tack för den utomordentliga välvilja, som kommer tillsynes i dessa gåvor. Med en känsla av växande trygghet ser Nationen, hur varmt tanken på den allmänna stipendiefonden av de äldre landsmännen och Nationens vänner omhuldas. Därmed följer också den förhoppningen, att den storartade tanken inom ej alltför avlägsen tid skall kunna på åsyftat sätt realiseras.

Redaktör J. L. Saxon har haft älskvärdheten till de landsmän, som så önskat, överlämna ett exemplar av sin sist utkomna bok "Skomakarn, skraddarn och smen" samt därjämte en mindre oljemålning med motiv från Askers socken.

Lektor Matts Essén har till Nationen överlämnat en originalteckning av Bertil Lybeck till den av N. Afzelius utgivna Adolph Törneros' Sommar-Odyssé, föreställande Törneros framför sitt gamla hem i Eskilstuna.

Nationen tackar för dessa konstverk, vilka båda pryda kuratorsrummet.

Ur studielånefonden ha under räkenskapsåret 1933—34 utlämnats 17 st. lån om tillsammans 21,500 kr., varav 6 st. om 8,800 kr. till teologer, 2 st. om 2,000 kr. till jurister, 5 st. om 10,000 kr. till medicinare och 4 st. om 6,750 kr till studerande i filosofiska fakulteten.

Så stå vi åter inför en valborgsmässa. De äldre landsmän och vänner, under vilkas ögon denna skrift kommer, bringar jag Nationens och de unga landsmännens vårliga hälsning.

Upsala i april 1935.

Ake Åkerström.

Landsmännen.

1. Nyinskrivna.

	Född	Studentexamen	
Ingmar Oldenburg	28/5 10	Nyköpings h. allm. lärov.	1930
Ake Frigell	13/5 16	Uppsala h. allm. lärov.	1934
Sven Kraepelien	8/5 16	Karolinska lärov., Örebro	1934
Carin Cederblad	7/11 14	Uppsala h. allm. läroverk för fl.	1934
Yngve Magnusson	18/4 11	Nyköpings h. allm. lärov.	1934
Folke Olsson	1/1 11	Fjellstedtska skolan, Uppsala	1934
Bengt Löw	23/11 16	Strängnäs h. allm. lärov.	1934
Erik Ragnar Hed	8/8 15	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Elsa Weiner	23/9 15	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Gunvor Paulie	3/2 16	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Gunnar Bergström	11/2 16	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Hans Jägerstad	2/1 15	Strängnäs h. allm. lärov.	1934
Margot Hermansson	20/3 13	Upsala Privatgymnasium	1934
Carl Wellander	28/5 16	Nyköpings h. allm. lärov.	1934
Gunnar Engqvist	20/8 13	Karolinska lärov., Örebro	1933
Gjurd Räff	9/4 15	Södertälje h. allm. lärov.	1934
Ake Leissner	18/5 16	Södertälje h. allm. lärov.	1934
Nils Eriksson	13/4 12	Lunds privata elementarskola	1933
Tord Petri	14/10 16	Strängnäs h. allm. lärov.	1934
Astor Mandéus	17/4 15	Karolinska lärov., Örebro	1934
Hans Eriksson	21/9 12	Karolinska lärov., Örebro	1932
Ester Folke	3/9 13	Eskilstuna h. allm. lärov.	1933
Kurt Ekström	20/2 15	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Bo Wahlund	29/1 15	Saltsjöbadens samskola	1934
Per-Axel Persson	14/1 15	Karolinska lärov., Örebro	1933
Karl Malmsten	13/9 99	Lunds privata elementarskola	1918
Gunnar Rosenqvist	30/4 14	Nyköpings h. allm. lärov.	1934
Brita Ramstedt	6/10 14	Risbergska skolan, Örebro	1934
Hans-Lennart Arén	30/9 15	Karolinska lärov., Örebro	1934
Viola Gustafson	15/1 12	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934

Torgil Ringmar	12/7 15	Eskilstuna h. allm. lärov.	1934
Ingemar Johnson	18/8 14	Karolinska lärov., Örebro	1935
Lars Erik Nilsson	6/10 13	Eskilstuna h. allm. lärov.	1932
Signe Möller	8/5 13	Ösegaard Gymnasium, Köpenhamn	1932
Hugo Atterling	29/10 11	Privatistexamen, Lund	1933

2. Examinerade.

(t. o. m. 30/3 1935)

Praktisk-teologiska prov: Carl-Axel Fagerlund, Olof Hallin, Sven Larsson, Sven Ljunggren, Bo Löwenström, Helge Wallin, Bertil Rosén, Axel Lundberg, Torsten Holm, Ake Moberg.

Teologie kandidatexamen: Axel Lundberg, Ake Moberg, Torsten Holm, Bertil Rosén, Inge Lagerstedt, Gunnar Lindberg.

Juris kandidatexamen: Folke Broberg, Rolf Bystedt, Nils Edling, Torsten Fromén, Ture Lagergren, Bengt Gustafsson, Gösta Löfstedt, Sven Ottosson, Arvid Taube, Lennart Österholm, Ake Gustafsson.

Medicine licentiatexamen: Ola Månsson, David Ymer.

Medicine kandidatexamen: Arne Brydolf, Hervor Lidström, Olle de Maré, Erik Klintskog, Ake Andersson, Ing-Marie Fagerberg.

Filosofie licentiatexamen: Bengt Hemberg, Dag Norberg, Walter Larsson.

Filosofisk ämbetsexamen: Olof Norman, Margaretha Lindén, Alf Svensson, John Wallinsson, Hilding Högberg.

Filosofie kandidatexamen: Karl-Elis Nystedt, Joel Boström, Sixten Björkblom, Nils Åsgrim, Birgit Rytterman.

Teologisk filosofisk examen: Stig Lindhagen, Erik Claesson, Tore Anshelm.

Medicine doktor efter avlagda prov: Med. lic. Yngve Åkerén.

Filosofie doktorer efter avlagda prov: Fil. lic. Yngve Englund, fil. lic. Ake Åkerström.

3. Avlidna.

	Titel	Född	Stud.	Död
Fredrik David August v. Heijne	f. d. Hovrättsråd	1848	1865	23/4 1934
Karl Algot Friberg	Civilingeniör	1850	1871	5/2 1935
Frans Oskar Sandsten	f. d. Kontraktspäst	1853	1873	21/3 1935
Knut Petrus Esaias Hamnström	Kyrkoh. emeritus	1854	1874	19/9 1934
John August Sjöqvist	Professor emeritus	1863	1884	14/12 1934
Carl Herman Lagergren	Kyrkoherde	1869	1887	14/1 1935
Otto Kristian Hallström	Civilingeniör	1874	1895	1/6 1934

Einar Ferdinand Fröberg	Regissör	1875	1896	$\frac{1}{10}$	1934
George Ernst Fuhrken	Lektor	1870	1900	$\frac{20}{2}$	1935
Per Arvid Harald Björkblom	Rektor	1878	1902	$\frac{28}{5}$	1934
Kalle Östgren	Redaktör	1887	1906	$\frac{6}{3}$	1935
Pehr Gunnar Alund	Kyrkoherde	1889	1908	$\frac{18}{6}$	1934
Rolf Höjer	Revisor	1888	1910	$\frac{8}{5}$	1934
Nils Gösta Adolf Larsson	Medicine kandidat	1903	1923	$\frac{10}{3}$	1935
Harry Gudmar Albin Johansson	Juris kandidat	1909	1928	$\frac{7}{8}$	1934

Nationens styresmän under läsåret 1934—1935.

Inspektor: Professor Jöran Sahlgren.

Förste kurator: Teol. kand. Ake Moberg (ht. 34), fil. dr. Ake Åkerström (vt. 35).

Andre kurator: Jur. kand. Sven Ottosson (ht. 34), fil. stud. Tore Jungnell (vt. 35).

Bibliotekarie: Fil. kand. Nils Åsgrim.

Skattmästare: Andre bibliotekarien Jonas L:son Samzelius.

Klubbmästare: Jur. stud. Bertil Bergström (ht. 34), jur. stud. Bertil Tullberg (vt. 35).

Klubbmästarinna: Fil. stud. Gunlög Ringmar.

Sång- och musikanförare: Teol. stud. Gunnar Westerlind (ht. 34), fil. stud. Lars Hellberg (vt. 35).

Teaterdirektör: Fil. stud. Gunnar Holmquist (ht. 34), fil. mag. John Wallinsson (vt. 35).

Preparatförvaltare: Med. stud. Erik Jacobsson.

Krönikör: Fil. stud. Tore Jungnell (ht. 34), fil. stud. Gunnar Holmquist (vt. 35).

Idrottsledare: Jur. stud. Sven Sundström.

Nationsfotograf: Fil. stud. Gösta Arvidsson.

Förste fanbärare: Jur. stud. Bertil Tullberg (ht. 34), jur. stud. Carl Wellander (vt. 35).

Andre fanbärare: Teol. stud. Stig Lindhagen.

Nämnder.

Nationsfullmäktige: Förste kurator (ordf.), Andre kurator (självskrivnen ledamot), Skattmästaren (självskrivnen ledamot), fil. kand. Gunnar Annell, med. kand. Allan Björkman, med. kand. Carl Tibblin, docent Olof Gjerdmann, professor Rutger Sernander, fil. lic. Martin Söderman, fil. lic. Gunnar Sörbom, med. lic. Rune Wikström, fil. lic. Claes Blum, läroverksadjunkt Carl Cederblad, fil.

stud. Elvir Lander, med. kand. David Melchersson, fil. stud. Carl-Erik Ringhammar, lektor Martin Sjöström, med. kand. Lars Ström, tandläkare Carl Aman, professor Sune Lindquist, lektor Matts Essén, fil. mag. John Wallinsson, fil. lic. Lars Wiberg, fil. lic. Arne Furumark, teol. stud. Dag Eriksson, bokhandlaren fil. lic. Nils Oskar Wallin, fil. dr. Ernst Lindberg.

Stipendie- och betygsnämnd: Förste kurator (ordf.), Andre kurator (självskriven ledamot), fil. stud. Karin Bergström, fil. kand. Ingvar Hedlund, teol. kand. Torsten Holm (sekr.), fil. lic. Einar Hårleman, fil. mag. Curt Lindhagen (ht. 34), teol. kand. Gösta Björklund (vt. 35), med. kand. David Melchersson, jur. stud. Börje Skoglund.

Nationsnämnd: Förste kurator (ordf.), Andre kurator (självskriven ledamot, sekr.), Klubbmästaren (självskriven ledamot), Klubbmästarinnan (självskriven ledamot), teol. stud. Klas Berger, fil. stud. Tore Jungnell (ht. 34), fil. mag. Curt Lindhagen (ht. 34), jur. kand. Sven Ottosson (vt. 35), jur. stud. Hans Stjernqvist (vt. 35), teol. stud. Gösta Harne, fil. stud. Holger Andersson.

Biblioteksnämnd: Bibliotekarien (ordf.), lektor Matts Essén, med. kand. David Melchersson, teol. o. fil. kand. Gunnar Brandt, jur. kand. Sven Ottosson, fil. mag. Torsten Lagerstedt, fil. mag. Jöran Hult.

Förvaltningsdirektion: Skattmästaren (ordf.), Andre kurator (självskriven ledamot, sekr.), bokhandlaren fil. lic. Nils Oskar Wallin, lektor Matts Essén, med. lic. Ola Månsson, fil. dr. Ernst Lindberg, fil. lic. Martin Söderman, fil. lic. Gunnar Sörbom.

Musiknämnd: Sång- och musikanförelaren (ordf.), teol. stud. Klas Berger, teol. kand. Gunnar Lindberg, teol. stud. Erik Thunholm.

Hembygdsnämnd: Teol. stud. Klas Berger (ordf.), fil. kand. Gunnar Annell, fil. stud. Karin Bergström, fil. stud. Olof Carlsson, läroverksadjunkten Carl Cederblad, lektor Matts Essén, fil. stud. Gunnar Holmquist, fil. stud. Tore Jungnell, fil. stud. Margareta Sandsjoe, teol. stud. Gösta Strandberg.

Deputerade i studentkårens direktion: Förste kurator (självskriven), jur. kand. Sven Ottosson, teol. stud. Dag Eriksson. Suppleanter: Fil. mag. John Wallinsson, fil. stud. Tore Jungnell, jur. stud. Erik Söderlund.

Stadgeutskott: Fil. mag. John Wallinsson (ordf.), jur. stud. Sven-Gunnar Thorsell, med. kand. Carl Tibblin, teol. stud. Dag Eriksson, jur. stud. Olof Ripa.

Revisorer.

För Andre kurator, Klubbmästaren och Nationsnämnden: Jur. stud. Börje Skoglund, jur. stud. Istvan Beörecz. Suppl.: Fil. kand. Nils Åsgrim, jur. stud. Erik Söderlund.

För Bibliotekarien: Fil. stud. Nils Gralén, med. kand. Torsten Flemberg. Suppl.: Teol. stud. Rune Anneer, fil. kand. Gösta Carleberg. För hela biblioteket: Teol. stud. Carl-Fredrik Bennet, fil. stud. Göran Zetterberg, teol. stud. Stig Lindhagen, fil. stud. Gunnar Holmquist, jur. stud. Ebba Hultgren, fil. stud. Margareta Sandsjoe.

För Skattmästaren och Förvaltningsdirektionen: Bankdirektör J. H. Jönsson, med. lic. Sven Frigell. Suppl.: Läroverksadjunkten Carl Cederblad, fil. lic. Arne Furumark.

För Sång- och musikanförelaren, Teaterdirektören, Preparatförvaltaren och Idrottsledaren: Med. stud. Lennart Hamberg, fil. stud. Lars Hellberg. Suppl.: Fil. stud. Gunnar Holmquist, teol. stud. Gösta Strandberg.

För Södermanland-Nerikes Nations Veteraner: Samma revisorer som för Skattmästaren.

Självhjälpsföreningens styrelse: Fil. lic. Gunnar Sörbom (ordf.), med. lic. Sven Frigell (kassaförvaltare); övriga styrelseledamöter: Nationens skattmästare (självskriven ledamot), fil. lic. Claes Blum, fil. stud. Carl-Erik Ringhammar, fil. dr. Ake Åkerström, Suppl.: teol. stud. Dag Eriksson, med. kand. David Melchersson. Sällskapet V. f. N:s styrelse: Teol. stud. Dag Eriksson, (ordf.), jur. stud. Bertil Tullberg (kassaförvaltare), fil. kand. Gunnar Annell (sekr.), docent John Palmgren (e. o. ledamot och förvaltare av jubileumsfonden).

S:t Eskils Gilles styrelse: Fil. stud. Holger Andersson (talman), fil. stud. Lars Hellberg (gillefogde), jur. stud. Sten Nordström (gillevärd).

Föreningen Södermanlands-Nerikes Nations Veteraners nämnd: Se sid. 51.

Utgående balanser i nationens räkenskaper.

1.

Skattmästarens huvudbok 31 aug. 1934.

Tillgångar: Kontant 425: 22; Obligationer 32,633: 03; Inteckningslån (mot säkerhet av nationens fastigheter) 109,935: 30; Borgenslån 44,139: 28; Tillfälliga lån 939: 19; På bankräkning 1,453: 39; På sparbanksräkning 11,677: 49; På postgiro 1,737: 26; S:t Larsgatan 4 2: — [Fastigh. (tax.-v. 130,000, brandfsv. 285,000) 1: —, Möbler i studentrummen (brandfsv. 5,000) 1: —]; S:t Larsgatan 6 97,260: 90 [Fastigh. (tax.-v. 80,000, brandfsv. 100,000) 97,259: 90, Möbler i studentrummen (brandfsv. 3,200) 1: —]; S:t Johannesg. 17 12,674: 40 (inköpsv.); Lån till Studielånefonden 5,000: —. Summa kronor 317,877: 46.

Skulder: Lån för S:t Larsgatan 6:s räkning 97,260: 90 (av nationens fondförvaltning); Lån för S:t Johannesgatan 17:s räkning 12,674: 40 (av nationens fondförvaltning); Innestående å Intressekonto 39: 31; Byggnadsfonden 786: 91; Studentrumsfonden 6,803: 10; Biblioteksfonden 7,955: 59; P. Perssons fond 5,073: 26; Hebbes fond 2,101: 55; Cassels fond 1,053: 98; Hembygdsbibliotekets fond 1,090: 94; Sjölanders fond 712: 33; Stipendiefonder 182,325: 19 (Freundts fond 38,418: 42; Walmstedts fond 16,460: —; Enskilda stipendiefonden 16,037: 58; Widebecks fond 12,029: 15; Norstedts fond 11,634: 24; Bagges fond 10,585: 25; Jörgensens fond 10,464: 13; Hammarstens fond 10,227: 93; P. Perssons stipendiefond 3,070: 30; Wibergs fond 9,055: 21; Löfgrens fond 6,455: 05; Margareta Holms fond 6,426: 81; V. f. N:s fond 6,773: 27; V. f. N:s reservfond 2,387: 84; Annells fond 5,818: 66; Konsul Perssons fond 3,628: 59; Mossbergs fond 3,652: 83; Allmänna stipendiefonden 2,604: 38; Wahlfisks fond 2,488: 44; Sandquists fond 2,350: 89; Broms fond 1,604: 14; Sjölanders Minnes fonds konto 152: 08). Summa kronor 317,877: 46.

2.

Studielånefondens huvudbok 31 aug. 1934.

Tillgångar: Fordringar av låntagare 149,725: —; Räntefordringar 3,062: 95; På bankräkning 1,940: 93. Summa kronor 154,728: 88.

Skulder: Örebro Sparbank 70,000: —; Oppunda Härads Sparbank 10,000: —; Eskilstuna Sparbank 10,000: —; Upsala Sparbank 17,550: —; Självhjälpsföreningen 35,000: —; Södermanlands-Nerikes nation 5,000: —; Ränteskulder 2,086: 60; Reserverade medel 5,092: 28. Summa kronor 154,728: 88.

3.

Andre kurators huvudbok 31 dec. 1934.

Tillgångar: Kontant 744: 14; På postgiro 133: 05; På bankräkning 6,158: 03; Andelar i Upsala studentkårs kreditkassa 800: —; Div. inkomsters konto 26: —; Terminsavgifter 890: 66; Pliktter 397: 70; Inventarier 1: — (brandfsv. 98,500: —); Telefon och porton 1,140: 59; Lager av tryck 1: —; Idrottsmateriel 1: —; Handlånekassan 5,000: —; 1928 års porträttkatalogs konto (lager) 1: —; Sångbokens konto (lager) 755: —; Fackeltågsfonden 43: —; Preparatkassan 96: 20; Gamla klubbkassan 98: 65. Summa kronor 16,287: 02.

Skulder: Tryck 600: —; Sommarkurserna 1,431: 88; 1928 års porträttkatalogs konto 528: 85; Fanfonden 1,155: 14; Nationsmatrikel-fonden 915: 86; Nationshistoriefonden 3,058: 12; Porträttfonden 377: 38; Pianofonden 1,137: 16; Fackeltågsfonden 357: 12; Preparatkassan 1,233: 16; Honorarietkassan 39: —; Bibliotekskassan 869: 30; Musikkassan 317: 64; Självhjälpsföreningen 2: —; Reservkassan 3,764: 41; Nationskassan 500: —. Summa kronor 16,287: 02.

4.

Andre kurators handlånekassas årsräkning 31 dec. 1934.

Tillgångar: Kontant 591: —; Fordringar i handlån 5,052: 30. Summa kronor 5,643: 30.

Skulder: Lån hos Andre kurator 5,000: —; Behållning 643: 30. Summa kronor 5,643: 30.

5.

Klubbkassans ställning 31 december 1934.

Tillgångar: Kontant 14: 01; På bankräkning 677: 09. Summa kronor 691: 10.

Skulder: Behållning 691: 10.

6.

Självhjälpsföreningens huvudbok 31 dec. 1934.

Tillgångar: Kontant 50:50; Ordinarie lån 11,563:—; Nationens studielånefond 35,182:30; Räntefria borgenslån 9,000:—; Handlån 655:21; Räntor 26:16; Terminsavgifter 296:—; På bankräkning 2,432:96; Obligationer 900:—. Summa kronor 60,106:13.

Skulder: Grundfonden 11,567:37; Komminister Jonssons donation 39,538:76; Räntefria borgenslåns fond 9,000:—. Summa kronor 60,106:13.

7.

Sällskapet V. f. N:s kassaförvaltares huvudbok 31 dec. 1934.**Huvudkassan.**

Tillgångar: På bankräkning 879:93; Ordinarie lån 928:89; Resterande avgifter 1:—; Inventarier 1:—. Summa kronor 1,810:82.

Skulder: Behållning 1,810:82.

Jubileumsfonden.

Tillgångar: Konungariket Sveriges Stadshypotekskassas 4 % obligationer 2,000:—; Kommanditlotter i Stockholms Enskilda Bank 2,000:—; På bankräkning 1,150:92. Summa kronor 5,150:92.

Skulder: Behållning 5,150:92.

8.

Föreningen Södermanlands-Nerikes Nations Veteraner.

Se sid. 43.

Till Nerikes nations äldsta historia.

Av

Jonas L:son Samzelius.

I den skildring av Södermanlands-Nerikes nations öden, som Hamnström framlade år 1905, då 100-årsminnet firades av de båda gamla nationernas förenande till en, kunde han ej meddela mycket om Nerikes nations äldsta historia.¹⁾ Det naturliga skälet härtill var, att nationens tidigaste räkenskapsbok och protokoll gått förlorade. Den våren 1732 nyvalde kuratorn, Gustaf Magelius, drunknade den 24 juli samma år i en vik av Östersjön utanför Nyköping. När sedermera hans tillhörigheter fördes till hembygden kommo tydligen alla de nationens böcker, som han hade i sin bostad, att följa med och gingo på ett eller annat sätt förlorade. Genom brodern, kyrkoherde Johannes Magelius i Helgesta, återfick nationen endast några lösa papper, numera jämte andra förvaltningshandlingar förenade till en särskild volym.²⁾ Blott två av nationens i arkivet bevarade böcker äro äldre än från år 1732, nämligen matrikeln och stadgarna. Förmodligen lågo de denna olyckliga sommar i en av de båda landskapskistorna, vari nationens tillhörigheter då förvarades, och undgingo så de andras öde.

Stadgarna³⁾, vilka möjligen äro nationens äldsta, ehuru de tillkommit först år 1705, hava lämnat det huvudsakliga materialet till Hamnströms skildring och förbigås därför här. Matrikelns⁴⁾ uppgifter hava nyligen utnyttjats av Lagerholm vid utgivandet av hans matrikel över

Med tillstånd av författaren avtryckt ur Saxons bok på 75-årsdagen, 1934.

Red. för Majhälsningen.

¹⁾ E. Hamnström, Södermanland-Nerikes nations historia. Upps. 1905.

²⁾ Numera dep. å Upps. Univ.bibl. Sign.: U 1012.

³⁾ Dep. å Upps. Univ.-bibl. Sign.: U 1007 a.

⁴⁾ Dep. å Upps. Univ.-bibl. Sign.: U 1006 a.

sörmlänningar och närkingar åren 1595—1900.¹⁾ Enligt uppgift på bakre pärmen härstammar boken från "Anno 1648" och företer ett förnämligt prov på dåtida bokbinderi, varför en bild av främre pärmen här meddelas. I slutet av boken finnas en del anteckningar om bokgävor till nationen; den första är gjord av Jonas Böös den 14 juli 1649, då han som ett ringa bevis på sin stora hängivenhet till landsmännen

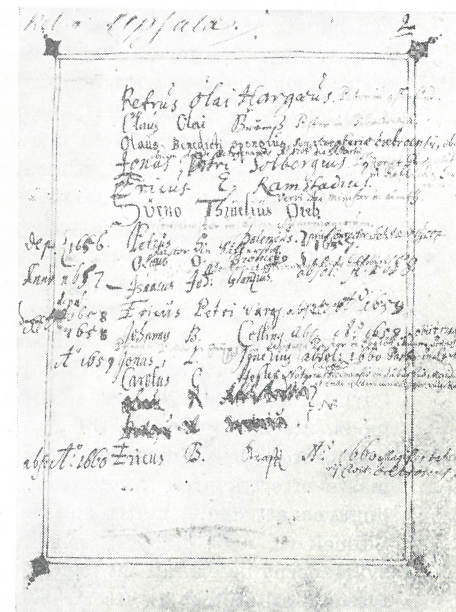
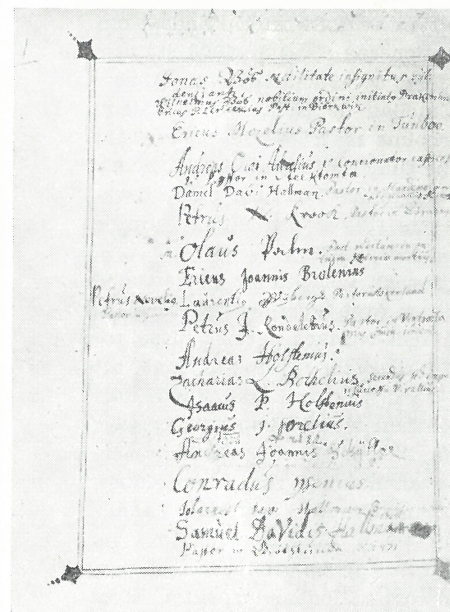

Nerikes nations första matrikel.
Band av år 1648. Främre pärmen.

skänker dem "Cromeri Polonia in folio". Möjligen är detta den första anteckning, som gjorts i boken. Kanske var förresten även den en gåva av Böös, vars namn sedermera inskrivits som det första i den i bokens början förda matrikeln. När boken börjat användas som matrikel är osäkert. Att de tre första namnen införts senare än de efterföljande torde utan vidare framgå av reproduktionen. Eftersom Jonas

¹⁾ J. Lagerholm, Södermanlands-Närkes nation. Biografiska och genealogiska anteckningar om i Uppsala studerande Södermanlänningar och Närkingar 1595—1900. Sunnansjö 1933.

Böös' adelsnamn, Gyldencrantz, utsatts och han först 1653 adlades, kan införandet icke ha skett före detta år. Av sidans utnyttjande att döma kunde kanske Mozelius tänkas ha varit första namnet, men så torde knappast ha varit förhållandet, emedan det införts tidigast år 1652, då Mozelius blev komminister i Tumbo, en uppgift som inskrivits samtidigt med namnet. Snarast torde Aurelius, Hallman och Krook vara

Nerikes nations första matrikel.
Första sidan, fr. slutet av 1640-talet Andra sidan, fr. 1650-talets senare
o. 1650-talets förra hälft.

att betrakta som matrikelns första namn. De inskrevos alla den 12 sept. 1647 i universitetsmatrikeln och kunna ju 1648, året för bokens tillkomst, ha nått en för inträde i nationen tillräcklig "mognad". Under sådana förhållanden kan antecknandet av deras namn ha skett redan år 1648 och sålunda tidigare än Jonas Böös' ovan nämnda egenhändiga anteckning om bokgåvan. Men hur då förklara, att Böösarne, Lerbeckius och många fler äldre närkingar, som säkerligen tillhörde den lilla landskapsföreningen, icke alla från början fått sina namn införda

i denna medlemsförteckning? Så vitt jag förstår, kan det icke ske på annat sätt än att årtalet 1648 får antagas beteckna det år, då denna matrikel började föras, men icke året för nationsföreningens bildande. I en äldre bok funnos kanske föreningens äldsta urkunder upptecknade och däribland även en förteckning över de medlemmar, som före Aurelius tillhört nationen. De magra notiser vi äga om de upsalienska nationsföreningarnas tillkomst och äldsta historia, vilka jag hoppas att i annat sammanhang få närmare belysa, motsäga icke tanken, att nationen bildats åtskilligt tidigare än vid mitten av 1600-talet. Endast om en sak bör här erinras, nämligen att nationerna först år 1663 ställdes under inspektorer och att studenterna först år 1667 ålades att tillhöra någon av nationerna. En jämförelse mellan de båda här avbildade första sidorna av matrikeln och Lagerholms matrikel för samma tid visar, att åtskilliga nerikesstudenter icke tillhörde nationen. På andra sidan i boken t. ex. ha Atterstadius och Ekenius fått sina namn överstrukna, möjligen därför att de i motsats till vad en nitisk kurator tänkt sig, aldrig anmält sig till inträde i föreningen.

Hamnströms förteckning över nationens inspektorer börjar med Lars Norrman år 1686. När Lander härom året uppgjorde en förteckning över kända porträtt av Södermanlands-Nerikes nations inspektorer¹⁾, var det lätt att i 1663 års bekanta konsistorieprotokoll finna, att Carl Lithman var Nerikes nations förste inspektor. Man kunde förmoda, att han kvarstått till år 1674, då han blev biskop i Strängnäs, men protokollen nämna ingenting härom, liksom ej heller om hans närmaste efterträdare. Av notiser i de ovan nämnda förvaltningshandlingarna att döma, måtte emellertid Lithmans måg, professor Samuel Skunck (f. 1632, d. 1685), som 1671 blivit e. o. professor och 1674 vid svärfaderns befordran till biskopsstolen i Strängnäs ordinarie teol. professor, i all stillhet ha efterträtt honom som nationens inspektor. I en handling från 1676 nämnes, att doktor Skunck mottagit en gåva av nationen. Denne, som f. ö. var av en gammal jämtländsk adelssläkt, tillhörde under studenttiden Uplands nation, emedan fadern var kyrkoherde i Vassunda. De enda, som på den tiden mottogo gåvor av nationerna, voro inspektorer, och Skunck måste därför antagas år 1676 ha fungerat som sådan. Till yttermera visso nämnes han i en handling från 1680 uttryckligen som nationens inspektor. Säkerligen har han varit det ända till sin död år 1685 och sålunda efterträts av Lars Norrman. Listan över Nerikes nations inspektorer skulle därmed vara fullständig och meddelas därför här:

¹⁾ E. Lander, Inspektorsporträtt. (I: Södermanlands-Nerikes nation. En majhälsning till äldre landsmän, 4, 1931.

Carl Lithman, 1663—1674 (?)
 Samuel Skunck, 1674(?)—1685 (?)
 Lars Norrman, 1686—1703
 Johan Esberg, 1703—1712
 Daniel Lundius, 1712—1729
 Samuel Klingenstierna, 1730—1756
 Johan Gottschalk Wallerius, 1756—1768
 Johan Ihre, 1768—1780
 Per Niklas Christiernin, 1780—1799
 Erik Göthlin, 1799—1805

Av alla utom Skunck, Christiernin och Göthlin äro porträtt kända. Nationen har en god kopia av Ihres men tyvärr varken original eller kopior av de andra.

Raden av namn på Nerikes nations kuratorer börjar hos Hamnström först år 1731. Till en komplettering av hans lista har jag ur de nämnda handlingarna men även ur de bevarade böckerna i nationsarkivet plockat fram några namn på kuratorer, som jag här meddelar. Med hjälp av stilstudier i matrikeln och andra källor kan listan säkerligen ytterligare fullständigas.

1672. Christiern Bergman
 1673—76. Petrus Dyring
 1676—80 (81?). Nils Ek
 1680—82 (83?). E. Lennaeus
 1682—84. Johan Luth
 1684—85(?). Andreas Hedenius
 1685(?)—89(?). Sven Lechander
 1690(?)—91(?). Anders Bolin
 1691(?)—94(?). Johan Sundelius
 1700. Anders Dahlbom
 1701—02. Anders Lebetin
 Israel Broström (d. 1705)
 1706—07. Abr. Walingius
 1708. Olof Colling
 1708—09(?). Anders Lebetin
 1724—25. Jonas Höijer(?)
 1725—26. Olof Wikander
 1726(?). Jonas Höijer(?)
 1726. Johan Magelius
 1728. Daniel Stenius
 1731—32. Märten Strömer
 1732 vt. Gustaf Magelius (d. 24/7 1732)

Ehuru de rätteligen borde behandlas i samband med en förnyad genomgång av nationens stadgar, kan jag dock icke neka mig nöjet att ur räkenskapshandlingarna meddela några för nationens, kurators och inspektors liv belysande notiser.

Redan det äldsta räkenskapssammandraget, Dyrings för åren 1673—75, är karakteristiskt för livet i den lilla krets av fattiga studenter, som bildade Nerikes nation. När Dyring mottog "landskapzkistan fans dher ingen fyrk reda penningar", utan bara reverser eller obligationer, som de då kallades. Av allt att döma såg det just aldrig annorlunda ut i kistan. Till och med de panter, som där förvarades, varierade ej mycket under årens lopp; de bestodo mest av biblar och andra böcker, silverskedar och dylikt. Så småningom förvarades väl där även de böcker, som nationen för landsmännens bruk inköpte. "Obligationerna" skulle ofta inlösas "i höst" eller "i vår". Redan då var det alltså fråga om vad vi nu för tiden bruka kalla "mellanterminslån". Inkomsterna bestodo egentligen blott av inskrivningsavgifter, absolutionspenningar, som icke ens de alltid erlades kontant. Den första anteckningen i Dyrings sammandrag meddelar sålunda vilka böcker Johan Luth den 20 maj 1674 satte i pant för inskrivningsavgiften. Den 11 maj 1675 antecknas dock, att han återfått sina böcker mot obligation att betala "1 Rdr i höst, och den andra Rdrn skänktes honom".

Här möter oss den uppoffrande vänskap för kamraterna som sedan så ofta framträder. Nästa anteckning av Dyring förtäljer om nya vänskapsprov. "Ao 1673. Emottaget wed Dn Leonhardi Bellandri Deposition 1 Rdr spec. och 3 Caroliner. Rdrn hafver Dn Rigelius til läns Carolinerne hafver M. Göthling en och Mr Eeck den andre, den tridie hafver jag i behåll. Dhe andre 2 Rdr wed Absolutionen wanlige att afläggias, blefvo Dn Leonhardo Bellandro af Pr. Dn popularibus skänkte för dhess faders dödellige frånfälle, då be:te Dn Bellander absolverades dhen 7 Decembr". Även brodern, Salomon Bellander, hade det besvärligt. När Dyring var i Nerike 1675, lovade han att vid återkomsten lämna tillbaka till honom en pantsatt bibel. "Men efter som han var skyldig för Colleg. hoos Profess. Grubb tog Mons. Gadd biblia". År 1676 får Gadd "tå han war siuk 6 Dr", Rosvidius fick "5 Dr km. af Cassan för hans fattigdoms skull", och Moberg fick 5 Dr efter ty han war faderlös". År 1682 "Då Sal. Andreas Rigelius i sin siukdom besöktes med Herrans H. Nattwardh, gafs Wyrd.

Hr Olof Tillman	Femb 12 örest.—Dr 1 öre 28
Klockaren	» 15
Widh samma tillfälle spenderades kallskåhl å	» 26"

Året därefter komma följande anteckningar:

"Kiöpt åth Mr Hedenius då han i wåras war opasselig ett stooop franst wijn och skorpor 2 öre
Item d: 31 Jan: A:o 1684 gifwit Eliae Hallman wti sin siukdom 2 öre"

Men på den tiden räckte också nationskassan till för anordnande av små festligheter. Redan första året möter oss nämligen en trevlig, under åren ständigt återkommande post, kostnaderna för det lilla kalas, som landsmännen höllo, när nya medlemmar upptogos i nationen, "recentiorsfesten", som termen nu lyder:

"Uppå be:te Dni Andreae Zenii Absolution Spenderades, som skedde d. 16 Novemb., detta	
För öhl 14 Kann:r å 10 öre	4 Dr 12 ör.
för wijn 3 stooop spansk	7 » 28 »
för Afton måltjdh	4 » 4 »
(:Augmentum lade hwar 12 öre:)	
Tobak glas och pippor	1 Dr 4 »"

Av en liten anteckning från 27 nov. 1685 får man också reda på att disputationerna redan på den tiden högtidligen firades. Lechander fick låna 12 daler till vin på kalaset; i pant satte han Ciceros Opera i folio.

De meddelade notiserna visa, att den lilla kretsen av landsmän troget höll samman i både goda och onda tider. Den gör snarast intryck av en liten familj, där ingen medlem glömdes. Stor var den icke heller. Antalet årligen närvarande landsmän varierade förmodligen då mellan 10 och 20 stycken.

Hos inspektor sammanträdde landsmännen, en del voro inackorderade i hans hem, och han fick ofta nog för dem vara i faders ställe. Helt naturligt kommo därför landsmännen gärna ihåg honom med en hedersgåva, inspektorshonoraret, som med tiden blev allt förnämligare men aldrig valdes utom husgerådets område. För Nerikes fattiga nation passas det blott i stycket, att ett par av de äldsta kända honoraren voro helt blygsamma. Följande nämnas:

1676. "1 lisspund ost till H. Doct. Skunck 8 Dr".
Obekant år. "den 26 Nov. Kiöptes en Becher för 6 Rdr Specie. — 12 lod på et qwintin när."
1680. "D. 17 December. Herr Froman bekommit penningar till 1 Reef Hesteskoer hwilcka skänctes Inspectori Nationis D. D. Skunck 12 Dr."
Mons:r Wijkland till 1 Tunneråensjärns upköpande, (:hwilchet och förärdes D. Inspectori, anammat 7 Dr."
1685. 29 mars kvitto å 148 daler kopparmynt för en bågare "Högförneme Inspectori gifwin."
Sundelii kuratel. 2 pokaler. Honorar till Norrman.

1708. Ett konfektfat med drivet arbete och två förgyllda saltkar. Honorar till Esberg. Kostade 185 daler kopparmynt.

1723. 2 st. förgyllda bägare. Honorar till Lundius. Kostade 379 daler och 16 öre kopparmynt.

Så småningom möta utgifter av annat slag: inköp av böcker, bidrag till reparation av S:t Eriks kapell, prenumeration på tidningar, hyra till inspektör för "Landskaps Sahlen", hyra av bänk n:r 34 på stora gången i domkyrkan o. s. v. Allt utgifter som visa, att även Nerikes lilla nation levde ungefär samma liv som de större och förmögare studentnationerna.

TILL RUTGER SERNANDER

Upplands Nations den första maj 1931.

Det dånar dovt från urtidsglaciären
och jökälvar spruta vita fram.
I djupet bågna Upplands landamären,
och bergen malas ner till grus och slam.

Men solen kämpar segt mot isbergsjätten
och segrar efter millioner år.
Och havet gungar vida över slätten.
Men liksom böljan tiden går.

Långt norrut blänker ännu glaciären.
Men sunnanstormen flåsar segeryr.
Ur skummets kransar stiga Upplandsskären
att möta livets unga äventyr.

Och åsar dyka upp och blanka hållar.
Det ångar ifrån våta deltaländ.
Snart vina fågelsträck i ljumma kvällar
och gräs och örter spira efterhand.

Snart komma träden vandrande från söder
och strö kring landet ut sin pollensky.
Men östan kommer granen, sist bland bröder,
och slår sig ned i skogens gröna by.

*

Med författarens och förlagets medgivande avtryckt ur Olof Thunman,
Mark och vindar, 1935.

Så täljde du för oss det gångnas öden.
Din skarpsyn lyfte slöjan från vår blick.
När du bespejlat forna tiders flöden,
så mången dunkel gåta lösning fick.

Men av all tankeflit och lärdomsmöda
blev du dock aldrig gammal-sint och tung.
Din färg var städse ungdomsblodets röda.
Ditt hår blev grått. Din själ var alltid ung.

I ord vill jag ej längre mig förlora.
Din gärning är min enkla sång för stor.
Men tag en hyllning ifrån vårens Flora —
en Upplandshälsning från det gröna Noor!

*

Och så kamrater, höjom majpokalen!
Ett fyrafaldigt leve dåne genom salen,
att stängda dörrar springa opp på glänt!
Ett jubelrop, att fönsterrutan darrar!
Ett högt hurra, som lyfter takets sparrar,
för Närkes, Sörmlands, Gotlands, Upplands urstudent!

Olof Thunman.

Från Fordom och Nu.

På annat ställe i denna majhälsning har meddelats, att fröken Sigrid Ohlsson-Persson den 31 december 1934 till Nationen överlämnat ett kapital å 10,000 kronor, avsett att bilda grundplåten till en Nationens sjukkasse.

Utan att föregripa en utredning om sjukhjälpens historia inom Nationen — ett lockande ämne för en kommande majhälsning! — vill jag här endast knyta några ord till händelsen.

Detta, att studerande från Sveriges landskap i Uppsala slutit sig samman till nationsföreningar, har utan varje tvivel sin upprinnelse däri, att de unga studerande voro hänvisade till varandras hjälp, när ofärd drabbade dem. Det är, som Hamnström säger i nationshistorien, livet självt som skapat dessa företeelser, och därvid är det värt att betona, att man slutit sig samman främst till hjälp, ej till festligheter. Om vi aldrig så litet tänka efter, under vilka omständigheter och i vilka sträva och hårda tider dessa landskapssammanslutningar bildats, förstår man motivet än bättre. Man kunde den tiden ej, som i våra dagar, kringskansa sig med garantier och försäkringar av skilda slag.

Man var hänvisad till självhjälp. Därför förvånar det oss ej, att en av nationens första angelägenheter var att skapa en kassa — *fiscus* — ur vilken hjälp skulle utgå vid sjukdom och begravning. *Fiscus* möta vi redan i konstitutionerna av år 1655, och dess funktion utläsa vi än tydligare i stadgarna av år 1659, mom. 3: "Till hwad ända *Fiscus nationalis* är af våre förrige Landzmenn begynt, äre these orsaker: 1. Att nödrängde kunna der af för fullgod pant blifva hulpne. 2. Att någon illa siuk der af kan blifva försträcht att kiöpa sikh medicamen-

Red. av denna majhälsning har ansett det lämpligt att en rubrik — förslagsvis kallad Från Fordom och Nu — upplägges, under vilken smärre bidrag och interiörer ur Nationens historia under anspråkslösa former kunna framläggas.

ter, eller och någon mycket fattigh förhielpas, såssom uthi dödzfall eller annat desslijckes."

Sitt mest gripande uttryck tar sig denna känsla av förpliktelse mot de sämre lottade och av sjukdom anfäktade i konstitutionerna för Södermanlands Nation av år 1665: ". . . . Den ene Landzmannen [må] den andre beforderligh wara, fram för alle andre utom Societet, uthi hwadh som möieligt är, och den andre omtränger. Förandes sigh till sinnes, huru mycket gode och trogne wänner i allehanda fall kunda uthrätta. Der hoos huru snart det och hända kan, att den som nu står som aldrabäst, och tycker sig ingens hiälp och befordingh behöfwa, den samme kan, för än han weet der af ett ordh, warda råkat i margehanda beswär och wedermöda, som den människelige Swagheten är underkastadt, såsom medh Fattigdom, Siukdomar och dödzfall etc. Uthi hwilke alle olägenheeter, huru myket den ene Landzmannen den andre hiälpa och befordra kan, det är wäll nogsampt kunnigt af dagelig förfahrenheet, och dem särdeles som deruppå hafwa haft för nöden något til att lijta."

I de gamla handlingarna möter man här och där en notis, som i sin lapidariska knapphet ger en hjärtevarm vink av trogen vänskap dessa fattige studenter emellan. I Jonas Samzelius' uppsats Till Neriikes Nations äldsta historia få vi några prov på denna röranda hjälpsamhet: År 1676 får Gadd "tå han war siuk 6 Dr". Eller från året därpå: "Kiöpt åth Mr Hedenius då han i wåras war opasselig ett stoop franst wijn och skorpor 2 öre. Samzelius anför andra lika karakteristiska glimtar ur de gamla räkenskapsböckerna. Vad låta oss inte dessa knappa bokföringsnotiser ana av oppoffrande vänskap! Jag tillägger, att i novitiernas skyldigheter — o f f i c i a — i äldre tider ingick plikten att vaka vid landsmans sjukbädd.

Hur väl man i äldre tider var medveten om betydelsen att skapa sig och att väl förvalta ett understödskapital, framgår av den omständigheten, att i de äldsta konstitutionerna *casseeurerna voro de främste ämbetsmännen*.

Att behovet av en sjukkasse alltjämt gjorde sig starkt gällande, förstå vi också därav, att 1836 inom Nationen bildades en *c a s s a p a u p e r u m* till hjälp åt sjuke landsmän.

Senare ordnades ju för studentkåren i dess helhet den allmänna sjukvården så, att de studerande genom kontributionerna till sjukhuset kunde erhålla vård. I dessa sista tider har som bekant också en studentkårens egen läkare anställts. Detta är emellertid endast en sida av saken. Det gäller för den enskilda Nationen att direkt kunna bispringa en landsman, som genom sjukdom blivit hindrad i sina studier eller genom hårda studier pressat sig därhän, att särskild vård är nöd-

vändig. Nationen har förut endast i enstaka fall — genom den Freundtska donationen — varit i stånd att uppfylla denna plikt. Självhjälpsstanken har inom vår Nation som bekant främst fått ett uttryck i Självhjälpsföreningen, som från en blygsam start 1882 vuxit till en betydande inrättning. Men dess verksamhet ligger på ett annat plan än sjukhjälpens. Huru oändligt värdefullt det är för vår Nation att nu genom fröken Sigrd Ohlsson-Perssons donation ha beretts tillfälle att i framtiden i större mått kunna fullfölja denna sin stödjande gärning, därom behöver jag här ej erinra.

Då jag åter betygar donator Nationens varmaste tacksamhet sker det med en erinran, att denna donation nu — tre sekler sedan våra forne landsmän först slöto sig tillsammans i Uppsala — direkt anknyter till nationsföreningens ursprungligaste och ädlaste tanke.

I sin nyutkomna bok om Hjalmar Bergman¹⁾ nämner Ruben G:son Berg, att i författarens klockboett hittades efter hans död ett tidningsurklipp med meddelandet om hans val till hedersledamot av vår Nation. Denna hyllning från ungdomen har, efter vad man vet och av den lilla interiören förstås, berett honom den största glädje.

Vid denna notis erinrar jag mig de hänförda ord, varmed en av våra forna hedersledamöter, norrmannen Lorentz Dietrichson, en gång sände Nationen sin hyllning. Denne märklige man tillhörde under perioden 1859 till 1866 med avbrott för resor i trenne år Nationen; han kallades 1860 till Bernhard Elis Malmströms docent i litteraturhistoria och blev medelpunkten i det s. k. Namnlösa sällskapet i Uppsala. Sedermera gick han alltmer över till konsthistoriskt författarskap. Han var en av centralfigurerna i 70-talets litterära och estetiska liv i Sverige. 1875 kallades han till en professur i konsthistoria vid Christiania universitet. Död 1917.

Ur hans Svundne Tider (1899, II, sid. 56 ff.) citerar jag:

"For min Del var jeg, som sagt, indtraadt i Södermanlands-Neriikes Nation. Flere omstændigheder forenede sig for at gjøre mig denne Nation sympathisk. Mine ældste Bekjente fra Studentermødet i 56 tilhørte denne Nation; den eiede derhos en usedvanlig Flok af livsglade, kjække unge Mænd, hvem jeg gjerne omgikkes. Södermanlands Nation havde altid Ord for selskabelige Talenter og godt Humør, men ogsaa for ikke at udmærke sig ved Examina; og blandt dem, der skulde tage "Graden" betegnede en "Södermanlandsgrad" et Lavmaal af Kundskaber. Deres Disputationsafhandlinger bestod gjerne af en

¹⁾ Verdandis småskrifter, n:o 374, sid. 22.

af de berygtede "Landskapsbeskrifningar", af hvilke Gradualdisputationernes Arkiv kan opvise saa særdeles mange. Men Landsmændene var ikke derfor mindre elskværdige, og der fandtes mange dygtige Mænd iblandt dem.

De Nordmænd, der hidtil havde været indskrevne ved Upsala Universitet i vor tid, havde derhos mærkelig nok alle tilhørt denne Nation; jeg kjender ialfald tre saadanne, nemlig statsminister Sibbern, Statsraad Birch-Reichenwald d. æ. og afdøde Adjunkt Arctander. Sikkert er det, at vi havde det overordentligt gemytligt og hyggeligt i Nationen, og specielt havde vor Nation to Ting, som de øvrige Nationer ikke eiede, et Orkester af blæsende Instrumenter der udførte sine Sager med en for Dilettanter usædvanlig Præcision og en skreven Avis, der hver Lørdagsaften blev oplæst. Den hed "Gøken" og maa have existeret i mange, lange Tider¹⁾: dens Indhold var meget lokalt, eller om man vil "nationalt", men fuldt af spillende Lune og Munterhed. Nationen havde, som sagt sit Lokale i den gamle Observatoriebygning ved Svartbäcksgatan, og dens Hushold forestodes af to gamle Søstre, "Sörmlandsflickorna", der om Lørdagsaftnerne serverede os Smørrebrød med Øl. Udover dette frugale Maaltid kom man aldrig i min Tid; thi af Hensyn til de mindre bemidlede afholdt man sig fra alle depressive Nydelser, et Glas Punsch drak man dog — det var den Tiden selvfølgelig. Men det, som ikke kostede Penge, Munterhed, en lystig Dans, hvor "Recentiorerne" gjerne afgav Damerne, Orkestermusik og den altid tonende Sang, lod disse Aftener forsvinde kun altfor raskt. Og saa havde vi jo fremfor de øvrige Nationer vor herlige Södermanlandske "Nationalsang" skreven af vor Landsmand og Æresmedlem Bernhard Elis Malmström:

Känner du landet, det herrliga, rika
Badadt af Mälar- och Östersjövåg.

Og den blev da ogsaa sunget mangen Aften, medens man Arm i Arm marscherede rundt Salens Gulv til den kjække Marschmelodi, hvormed Josephson har forsynet den stemningsfulde Sang, og da var de brave Kammeraters Tanker og Hjerter langt borte fra Salen i en eller anden Björkhage nogetsteds borte ved Mälarens eller Hjälmarens Strande, og naar de saa sang Slutningen:

Helsen hvar lund, der vi drömde så gerna,
Helsen var hängbjörk, der trastarne slå,
Sitter derunder en älskande tärna,
Helsen, o helsen den hulda också,

¹⁾ Om vi få tro F. Th. Hagberg, Hågkomster (Ups. Univ. Bibl. U 1093 a), har den första »Göken» sett dagen först omkring 1840.

ja, da kunde der vel blinke noget vaadt i mangt et Øie, og da kom der noget underfuldt bevæget over Sangen, der gjerne løstes i en eller anden improviseret Skaal for hende, som hver for sig kjendte, men ingen nævnte.

Naar jeg nu tænker tilbage paa Livet inden Södermanlands-Nerikes Nation, faar jeg en inderlig Længsel efter at række de kjære "Landsmænd" Haanden til et hjerteligt Tak — ak, saamange af de Hænder, der skulde trykkes, smuldrer nu i Graven; — kan Raabet "Tak for de gamle Dage og de kjære Minder" naa en Enkelt af dem, saa sende han mig en venlig Gjenhilsen! Der ligger et stort Stykke af mit Hjerte igjen deroppe på det gamle Observatorium, og jeg ved, at jeg aldrig har modtaget nogen Udmærkelse, der har rørt mit Hjerte saa dybt, som da Sønerne af mine gamle Nationskammerater for to Aar siden gjorde mig til Nationens Æresmedlem. Tak, gamle og nye Venner!"

Jag borde kanske ej störa dessa vackra ord med torra anmärkingar, men å andra sidan stå de av Dietrichson nämnda "Södermanlandsgraderna" i ett så intressant historiskt sammanhang, att jag vågar tillägga ett par ord därom.

I protokollet från Consistorium Academicum¹⁾ av den 9 september 1767, därvid kronprinsen-kanslern Adolf Fredrik och Nationens Inspektör Lars Hydrén voro närvarande, heter det:

§ 13.

Hos hans kongl. Höghet har landshöfdingen och commendeuren af kongl. May:ts Nordstjerneorden, herr grefve Bielke, förklarad thess underdåniga önskan, at the studerande af Södermanlands nation kunde genom någon föreställning förmås och oppmuntras at uthi deras akademiske disputationer hälst afhandla någon del af bemelte landsorts beskrifning och geographie, och som hans kongl. Höghet yttrade sig hafwa med nådigt nöje ansedt, hwad landshöfdingen gref Bielke i berörde måtto af kärlek för det honom i nåder anförtrodde län påmint och anhällit, alltså täcktes hans kongl. Höghet nådigst anbefalla inspector för samma nation, doctoren och domprobsten Hydrén, at af hans kongl. Höghets nådigst förklarade ästundan lemna nationen del, hwilket domprobsten i underdånighet lofwade efterkomma, hwad de förstå hans kongl. Höghet til nådigt wälbehag lönda.

Bielke var, som framgår av protokollet, landshövding i Nyköpings län, och det torde inte vara någon tillfällighet, att han rekommenderar just ämnen sådana som landskapsbeskrivningar.

Från mitten av 1700-talet förmärkes en omsvängning i studier och studentliv. Det är "upplysningen" och den "franska smaken", som

¹⁾ Jf. Annerstedt, Upsala Universitets historia, Bihang IV, sid. 252.

gör sig gällande. Inom studierna märka vi det i den kända utilistiska tendensen, och nyttighetsdyrkan har helt säkert förmått landshövdingen till hans andragande. Kronprinsen-kanslern var sedermera Gustav III. Han blev tydligen mycket populär bland studenterna och det finns ingen anledning förmoda, att ej de rojalistiska sörmlänningarna med glädje skulle efterfölja sin älskade inspektor Hydréns anmaning. Kanske utnyttjades den nådiga önskan som ett bekvämt privilegium från den kunglige kanslerns hand och urartade i slentrian. Om man granskar katalogen över dissertationer från Uppsala efter denna tid, ser man visserligen från vår Nation åtskilliga landskapsbeskrivningar, men de synas vara lika talrika bland dalkarlarna. Under tiden 1830—1850 möta vi emellertid åter talrika sådana beskrivningar, och det är väl närmast de, som levat Dietrichson i minnet och givit upphovet till epitetet "Sörmlandsgrad". Förhållandet vore värt en ingående undersökning, som säkert skulle bringa många roliga och intressanta ting i dagen.

Rektor Carl Axel Brolén i Uppsala har haft vänligheten visa mig på en "nationell" detalj från skandinavismens klang- och jubeldagar, som torde vara värd att nämna. I vår landsman Sven Adolf Hedins historik över studenttåget till Köpenhamn 1862¹⁾ återfinnes bland mängden av skålar, orationer, hurrarop och sånger en travesti på Vikingabalken av Fritiofs saga, som tydligen använts under den starkt marina stämningen under resan via Karlskrona till Köpenhamn. Där heter det:

Det är lustigt på sjön höra blåstens musik
 Är det storm, blåser vinden bestämdt;
 "Men när lugn blir på haf och när vinden är tyst",
 blåse Sörmländing ständigt och jemnt.

Hör man ej med glädje "hornboskapens" fanfarer i den götiska stämningen?²⁾

Ake Akerström.

¹⁾ S. A. Hedins, Studentmötet i Lund och Köpenhamn 1862, sid. 35 ff.

²⁾ Jämför denna detalj med »hornboskapens» inventarieförteckning i Nationens majhälsning n:o 7, 1934, sid. 37. Man finner, att uppsättningen redan 1862 var stark.

Veteranerna.

Matrikel.

I enlighet med löfte i förra årets Majhälsning avtryckes här föreningens matrikel jämte redovisning för inbetalda avgifter. Att flera poster finnas i första kolumnen än i den andra, beror på att många av medlemmarna avlidit och att andra på en gång inbetalat avgiften för några år framåt. De i andra kolumnen redovisade medlen hava influtit under tiden 16 april 1934—15 april 1935 och enligt styrelsens beslut överlämnats till nationens Allmänna stipendiefond. Eventuella anmärkningar mot redovisningen torde framställas till skattmästaren.

	1928—33	1934
Abenius, Allan, Kyrkoherde, Österåker	18:—	3:—
Ahlström, Nils, Läroverksadjunkt, Borås	28:—	5:—
Ahmée, Melcher, Revisionskommissarie, Stockholm ...	18:—	3:—
Almberger, Albin, Läroverksadjunkt, Örebro. Död ...	15:—	
Almqvist, Johan, T. f. Byråchef i K. Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen, Stockholm	26:—	5:—
Almstedt, Erik, Kamrer i K. Byggnadsstyrelsen, Sthlm	18:—	3:—
Althar-Cederberg, Adolf Fredrik, Kammarrätsrevisor, Stockholm	21:—	
Andersson, E. J., Kyrkoherde, Hallsberg	12:—	5:—
Asplund, Gustaf, Fängelsedirektör, Stockholm. Död ..	12:—	
Atterström, E., Provinsialläkare, Håkansö	21:—	
Axman, Henrik, Kyrkoherde, Vagnhärad	21:—	
Bäcklund, Per Sigurd, Lektor, Helsingborg	15:—	3:—
Behrman, Walter, Hovrättsassessor, Nockeby		10:—
Bejnoff, Arne, E. o. Hovrättsnotarie, Eskilstuna	9:—	
Berg, Gösta, Amanuens vid Nordiska museet, Stockholm	12:—	6:—
Bergensköld, Erik, Kammarskrivare, Stockholm	18:—	3:—
Berger, Gustav, Fil. mag., Uppsala	6:—	
Berggren, C. W., f. d. Borgmästare, Gefle		5:—
Berggren, Evert, Redaktör, Råsunda	12:—	
Berglund, Erik, V. Häradshövding, Stockholm. (Stift.)	100:—	
Berglund, Frans, Läkare, Stockholm. (Stift.)	110:—	
Bergman, Axel, E. o. Hovrättsnotarie, Lyckeby	18:—	
Bergsten, D., Jur. kand., Östansjö	18:—	6:—
Bergström, Karl, F. d. Landshövding, Strängnäs	18:—	3:—
Bertil, Arvid, Bankokommissarie, Stockholm	20:—	3:—

Birath, Sven, Läroverksadjunkt, Örebro	18:—	3:—
Björkman, Anders, Notarie i K. Vattenfallsstyrelsen, Stockholm	18:—	3:—
Björkman, Axel, Prost, Ardala. Död	8:—	
Björkman, Halvor, Prakt. läkare, Göteborg. (Ständ.)	20:—	50:—
Björkman, Per Axel, Komminister, Bärby	12:—	
Boberg, Magnus, Bataljonsläkare, Uppsala	21:—	
Bodforss, Sven, Professor, Lund	15:—	
Bodström, O. W., Prost, Turinge, Nykvarn. Död	15:—	
Bolin, Signhild, Fil. kand., Nockeby	18:—	3:—
Borg, Arvid, F. d. Läroverksadjunkt, Gränna	30:—	5:—
Borgström, Marcus, Lektor, Linköping	15:—	
Boström, Knut, Hjäradsskrivare, Örnköldsvik	31:—	
Brenner, Widar, Docent, Helsingfors. Död	18:38	
Bretzner, G., Borgmästare, Askersund	12:—	3:—
Brinck, Thore, Läroverksadjunkt, Jönköping	22:—	3:—
Brydolf, Erik, Förste Stadsläkare, Kristinehamn	15:—	6:—
Böklin, Arvid, Överste, Saltsjöbaden	18:—	3:—
Carlborn, Hjalmar, Konsul, Kristianstad	24:—	
Carlson, Mauritz, Direktör, Stockholm. (Ständ.)	50:—	
Cassel, Edvard, F. d. Justitieråd, Stockholm	30:—	5:—
Cederblad, Carl, Läroverksadjunkt, Uppsala (Stift.) ..	100:—	
Cederblad, Sven, Lektor, Göteborg	21:—	3:—
Centerwall, Otto, Teol. Dr., Hovpredikant, Uppsala ..	26:—	3:—
Dahlberg-Ström, Ingeborg, Hospitalsläkare, Strängnäs ..	9:—	
Dahlqvist, Sten, Kriminalkonstapel, Stockholm	6:—	3:—
Degerman, Erik, Läroverksadjunkt, Umeå	15:—	
de Ron, F., Prov. läkare, Trehörningsjö	10:—	
Drake, Arvid, Notarie, Katrineholm. Död	15:—	
Drake, Gösta, Överstelöjtnant, Stockholm	15:—	3:—
Ekman, Olof, Bankkamrer, Grythytted	18:—	3:—
Ekstrand, Samuel, Läroverksadj., Kristinehamn (Stift.) ..	18:—	100:—
Ekstrand, Sven, Rådman, Trälleborg. Död	6:—	
Ekström, Sam., Kontraktspost, Eskilstuna	9:—	6:—
Ekström, Yngve, Komminister, V. Vingåker	15:—	6:—
Elander, Nils, Expeditionsföreståndare vid Bergslagens järnvägar, Göteborg	3:—	
Elvers, Johan, Redaktör, Stockholm	30:—	5:—
Emthén, Ossian, Borgmästare, Härnösand. Död	26:—	
Eneström, Otto, Kyrkoherde, Frändefors	3:—	
Engborg, Emanuel, F. d. Läroverksadjunkt, Stockholm ..	18:—	3:—
von Engeström, Ebbe, Godsäg., Kiplingeberg. (Ständ.) ..	50:—	
Englund, Knut, Lantbrukare, Askersund	18:—	
Englund, Yngve, Läroverksadjunkt, Lund	18:—	3:—
Engman, Bernhard, Redaktör, Västervik	9:—	3:—
Engstrand, Georg, Prakt. läkare, Stockholm	18:—	5:—
Engstrand, John, Läroverksadjunkt, Malmö	22:—	
Eriksson, Gustaf, Kontraktspost, By, By Kyrkby	18:—	3:—
Eriksson, Emanuel, Läroverksadjunkt, Luleå	15:—	
Ericson, Nils, Rådman, Örebro	16:—	5:—
Eriksson, Sam., Läroverksadjunkt, Nyköping. Död ..	6:—	
Essén, Matts, Lektor, Uppsala. (Stift.)	100:—	

Essén, Stina, Fru, Uppsala. (Stift.)	100:—	
Falck, Albert, Redaktör, Nyköping	18:—	3:—
Fallenius, S. A. C., Byråchef, Äppelvik	12:—	3:—
Fischer, Jakob, Redaktör, Stockholm	18:—	3:—
Flodman, Nils, Kanslisekreterare, Djursholm	9:—	6:—
Flodman, Victor, Sekreterare i Kungl. Generalpoststyrelsen, Stockholm. (Stift.)	100:—	
Flohr, Wilhelm, Prakt. läkare, Saltsjöbaden	9:—	
Folkesson, Maria, Prakt. läkare, Tullinge	14:—	10:—
Forsberg, Hans, Justitieråd, Stockholm	26:—	5:—
Forsmark, Pontus, Hjäradsskrivare, Falköping-Ranten ..	12:—	
Forsslund, Karl Erik, Fil. dr, Sörvik	18:—	3:—
Fredelius, Bertil, Advokat, Göteborg	60:—	10:—
Friberg, Algot, Civilingenjör, Jönköping. Död	20:—	3:—
Fridborn, David, Lantbrukare, Fogelö, Torsö	18:—	3:—
von Friesendorff, Carl August, Friherre, f. d. Borgmästare, Uppsala. (Stift.)	100:—	
Frigell, Sven, Med. lic., Uppsala	12:—	5:—
Fromén, Carl, v. Pastor, Huddinge	3:—	
Funke, Algot, Rektor, Lycksele	18:—	3:—
Furuhjelm, Ragnar, Professor, Helsingfors	18:—	
Furumark, Arne, Fil. lic., Uppsala	9:—	3:—
Frödin, Gustaf, F. d. direktör, Strängnäs. Död	3:—	
Geijer, Ester, f. Hagström, Fru, Djursholm	26:—	3:—
Gosselman, Ivar, Stiftssekreterare, Strängnäs	21:—	6:—
Grill, Andreas, Registrator, Stockholm. Död	20:—	
Grill, Balthazar, Direktör, Djursholm. (Stift.)	100:—	
Grill, Claes, Docent, Uppsala	24:—	
Grönberg, Gösta, Bankombudsm., Saltsjöbaden. (Stift.) ..	100:—	
Guldberg, Harry, Justitieråd, Stockholm	18:—	3:—
Gustafsson, Gust., Redaktör, Örebro. Död	15:—	
Gustafsson, Isaak, Prost, Julita	18:—	3:—
Göransson, Axel, F. d. Sekreterare i K. Arméförvaltningen, Stockholm	26:—	
Göthlin, Gustaf, Professor, Uppsala	30:—	5:—
Hadders, O., F. d. Överlantmätare, Linköping	9:—	
Hagendahl, H., Lektor, Göteborg	12:—	3:—
Haglund, Fredrik, Kyrkoherde, Älvdalen. Död	17:—	
Hagström, Valborg, f. Eker, Fru, Skövde	22:—	
Hallgren, Adolf, F. d. Chefredaktör, Sigtuna. Död ..	6:—	
Hallmén, Nils, Kyrkoherde, Ardala		3:—
Hallström, Sven, Civilingenjör, Uppsala	18:—	3:—
Hammarkvist, Nils, Rektor, Mora	8:—	10:—
Hammarsten, Olof, Professor emeritus, Uppsala. Död ..	30:—	
Hamnström, Knut, Kyrkoherde, Norsborg, Gnesta. Död ..	20:—	5:—
Hartelius, Gustaf, Föreståndare vid Kemiska stationen, Härnösand	3:—	
Hasselblad, Uno, Ombudsman, Göteborg	20:—	6:—
Hedlund, Ernst, F. d. Kontorschef, Tureberg	30:—	5:—
Hedström, Gustaf, F. d. Roteman, Rönninge	18:—	3:—
von Heideken, Gustaf, v. Hjäradshövding, Djursholm ..	31:—	10:—
von Heijne, David, Hovrättsråd, Djursholm. Död	3:—	

Heiander, Rickard, Assuranstjänsteman, Göteborg	6:—	
Helgstrand, Gustav, Kyrkoherde, Lerbäck	15:—	
Helling, Nils, Häradshövding, Kalmar	19:—	6:—
Hellström, John, Docent, Stockholm	25:—	5:—
Henning, Martha P:son, Pr. läk., Helsingborg. (Ständ.)		50:—
Heyman, Hugo, Sekreterare, Stockholm. (Ständ.)	70:—	
Hjølmanon, Hjalmar, Kamrer, Södertörns villastad . .	22:—	3:—
Hofberg, Aug., Kyrkoherde, Gropen	12:—	3:—
Hulten, Bengt, Banktjänsteman, Alsten	23:—	3:—
Hultgren, Axel, Läroverksadjunkt, Uppsala. Död	12:—	
Hultgren, Gunnar, Kyrkoherde, Viksta, Björklinge	18:—	3:—
Hulth, Carl, Andre biblioteksassistent, Stockholm		3:—
Hytten-Cavallius, Ragnar, Regissör, Jur. kand., Stockholm	8:—	6:—
Isoz, Nils, E. o. Amanuens i Statens Pensionsanstalt, Stockholm	18:—	3:—
Jacobsson, Axel, Landssekreterare, Gäfle	12:—	
Jacobson, Gustaf, Lektor, Stockholm	30:—	5:—
Janssen, Johan H. L., Borgmästare, Varberg		10:—
Jansson, Martin, Kommerseråd, Stockholm	27:—	19:—
Jansson, Nils, Komminister, Eskilstuna. Död	3:—	
Jansson, Tim., Fil. d:r, Stockholm	18:—	3:—
Johnell, Eskil, Provinsialläkare, Pajala	18:—	3:—
Jonsson, Einar, Läroverksadjunkt, Göteborg	18:—	3:—
Jäderberg, Elis, Provinsialläkare, Ryd	18:—	3:—
Kallander, Jonas, Provinsialläkare, Kalix	20:—	10:—
Karlefors, John, Med. d:r, Norrköping. Död	15:—	
Karneus, K. R., Disponent, Eskilstuna		3:—
Kerrolf, Axel, Leg. läkare, Piteå	6:—	3:—
Kihlberg, Elias, Läroverksadjunkt, Uddevalla		3:—
Kihlstedt, Helge, Läroverksadjunkt, Örebro		3:—
Kjellberg, Paul, F. d. Konsulatskansler, Mariefred. Död	12:—	
Kling, Georg, Komminister, Valla	18:—	3:—
Klingberg, Fredrik, Stadsdistriktsläkare, Stockholm . .	20:—	
Koraen, Axel, F. d. Ombudsman i Järnkotoret, Sthlm	21:—	10:—
Krafft, Gustaf, Läroverksadjunkt, Varberg	30:—	5:—
Kullander, Gunnar, Förste aktuarie, Stockholm	25:—	5:—
Kullander, K. P., Lotskapten, Göteborg	21:—	3:—
Kuylentierna, Adolf, F. d. Förste marinläkare, Göteborg	18:—	3:—
Kylander, Hadar, Häradshövding, Eskilstuna	17:—	3:—
Källström, V., Kommerskollegium, Stockholm		3:—
Köhler, Sven, F. d. Kansliråd, Tureberg	35:—	5:—
Lagerbjelke, Gustaf, Greve, Riksgäldsfullmäktig, Älvsjö	23:—	
Lagerbjelke, Johan, Hovrättsråd, Stockholm	25:—	
Lagerholm, Julius, F. d. Marinläkare, Sunnansjö		6:—
Lagerholm, Wilhelm, Fil. lic., F. d. Fabriksidkare, Äp- pelviken	18:—	3:—
Lagerstedt, Arvid, Läroverksadjunkt, Örebro. Död . .	9:—	
Larsson, A. F., Revisor, Stockholm	6:—	3:—
Larsson, Carl, Lektor, Stockholm	21:—	
Larsson, Erik, Läroverksadjunkt, Örebro. Död	26:—	
Larsson, Gerhard, E. o. Hovrättsnotarie, Uddeholm	18:—	3:—
Larsson, Robert, F. d. Rektor, Fjugesta	21:—	

Leczinsky, Gabriel, F. d. Regementsläkare, Uppsala . .	22:—	3:—
Lenninger, Gustaf, E. Provinsialläkare, Svedaia	30:—	5:—
Lewenhaupt, Claes, Greve, Hovjägästare, Katrineholm	22:—	5:—
Lewenhaupt, G. A., Greve, Amanuens i Marinförvalt- ningen, Stockholm	12:—	4:—
Levin, Astley, Professor emeritus, Stockholm. Död . .	3:—	
Levin, Carl, Läroverksadjunkt, Stockholm	18:—	10:—
Levin, Herman, F. d. Lektor, Stockholm. Död. (Stift.)	100:—	
Lindau, Ernst, Notarie, Lidingö		3:—
Lindberg, Gustaf, F. d. Hamnrögdeinspektor, Stockholm. Död		3:—
Lindberg, Viktor, Lantbrukare, Ekeby, Skollersta		6:—
Lindblad, Bertil, Professor, Saltsjöbaden	18:—	
Lindblad, Henrik, Prakt. läkare, Arvika. Död		3:—
Lindeberg, Otto, Direktör, Nyköping. (Stift.)	100:—	
Linder, Hilding, Läroverksadjunkt, Uppsala	12:—	3:—
Lindgren, P. J., Komminister, Torsåker	12:—	3:—
Lindqvist, Sune, Professor, Uppsala	22:—	5:—
Lundstedt, Eric, Fil. mag., Hudiksvall	15:—	3:—
Lundberg, Gunnar V., Skriftställare, Södertälje	18:—	
Lundberg, Harald, Distriktslantmatare, Erikslund	26:—	10:—
Lundberg, Karl A. R., Prakt. läkare, Stockholm	29:—	
Lundblad, Henry, Lakare, Finspong		5:—
Lundelius, Hilding, E. länsnotarie, Stocksund	18:—	3:—
Lundholm, Bror, Distriktslantmatare, Uddevalla	18:—	3:—
Lundquist, Ernst, Skriftställare, Stockholm	22:—	3:—
Lundquist, Nils, Rektor, Stockholm	23:—	10:—
Läftman, Emil, Prost emeritus, Nora. Död	9:—	
Löfgren, Erik, Försäkringsdirektör, Djursholm	26:—	3:—
Löfmark, Göran, Prakt. läkare, Gävle	18:—	3:—
Magnusson, Georg, Komminister, Kumla	12:—	
Malm, C. I., Rektor, Malmköping	30:—	
Malmgren, Edvard, Stadsläkare, Ulricehamn	33:—	5:—
Malmström, Carl, Docent, Stockholm	18:—	18:—
Marks von Würtemberg, E., Frih., f. d. President i Svea hovrätt, Stockholm	15:—	6:—
Melén, Carl, Häradsskrivare, Eskilstuna	33:—	5:—
Meyer, Ernst, Lektor, Alsten	21:—	3:—
Montell, Erland, Landssekreterare, Östersund	35:—	5:—
Morén, D., Stadsfogde, Östersund. (Ständ.)	30:—	50:—
Murray, Walter, Landshövding, Västerås	80:—	
Myrmark, Nils, Direktör, Lidingö	18:—	3:—
Månsson, Ola, Med. lic., Uppsala	5:—	3:—
Neander, Gustaf, Med. Dr., Sekreterare i Sv. national- föreningen mot tuberkulos, Stockholm. (Stift.) . .	30:—	100:—
Neander, Herman, Kyrkoherde, Estuna	12:—	
Nerell, Ake, Direktör, Stockholm	22:—	3:—
Nicolin, Edgar, Legationstjänsteman, Stockholm. Död	3:—	
Nilsson, Johannes, Läroverksadjunkt, Stockholm	8:—	3:—
Nilsson, Nils Uno, Kyrkoherde, Stockholm. Död		3:—
Nordberg, Fritjof, Kamrer i K. Medicinalstyrelsen, Sthlm	20:—	3:—
Norsell, Knut, Länsassessor, Örebro. (Ständ.)		50:—

Nylander, Axel, Direktör f. Borås Mek. Verkst., Borås	50:—	
Nylander, Lennart, Attaché, Stockholm	33:—	
Nylin, Daniel, Extralärare, Fil. mag., Karlstad	18:—	5:—
Nylin, Josef G., Ingenjör, Fil. kand., Örebro	12:—	5:—
Nylund, Carl L., Stadskomminister, Stockholm	12:—	25:—
Nylund, D. F., Rektor, Eskilstuna	6:—	3:—
Nyrén, Axel, Häradshövding, Borås	33:—	5:—
Nyström, Daniel, Läroverksadjunkt, Stockholm	18:—	3:—
Odelberg, Axel, Lasarettsläkare, Östersund	20:—	3:—
Oelreich, Axel von, Hovrättsråd, Stockholm	18:—	5:—
Oldenburg, Uno, Notarius publicus, Stockholm. (Stift.)	100:—	
Ordell, Einar, Doktor, Stockholm. (Ständ.)		50:—
Palmgren, John, Docent, Uppsala. (Stift.)	100:—	
Persson, Carl, Kontraktspost, Gnesta	20:—	
Persson, Per, Professor emeritus, Uppsala. Död	15:—	
Persson, Stina, Lärarinna, Norrköping	15:—	6:—
Petri, Einar, Statsmeteorolog, Stockholm	18:—	10:—
Petri, Torsten, Kyrkoherde, Mellösa, Flen	15:—	
Pettersson, Knut, Biblioteksamanuens, Stockholm	18:—	3:—
Ploman, Edvard, F. d. Landskamrer., Nyköping. (Stift.)	100:—	
Ploman, Edvard, Rådman, Stockholm	18:—	3:—
Ploman, K. G., Docent, Stockholm C. (Stift.)	105:—	
Rahmqvist, T., Kapten, Stockholm	6:—	
Ramsay, Carl-Henrik, Borgmästaré, Linköping	24:—	3:—
Redin, Mats, Lektor, Stockholm	18:—	3:—
Reuterskiöld, Arvid, Godsförvaltare, Norrahammar	3:—	
Ridderstolpe, August, Friherre, F. d. Major, Sthlm. Död	9:—	
Ringmar, Rickard, Kontraktspost, Torshälla	6:—	
Ringselle, G. A., Läroverksadjunkt, Stockholm		5:—
Risbjer, Emil, Läroverksadjunkt, Motala	17:—	3:—
Rogstadius, Wilh., Häradshövding, Arvika. Död	3:—	
von Rosen, Eric, Greve, Godsägare, Sparreholm. (Stift.)	100:—	10:—
Rune, Gustav Adolf, Observator, Stockholm	18:—	3:—
Sahlgren, J., Professor, Uppsala. (Ständ.)	12:—	50:—
Sahlin, Carl, Fil. d:r, Disponent, Djursholm. (Stift.)	100:—	
Salin, Bernhard, F. d. Riksantikvarie, Stockholm. Död	15:—	
Samuelson, Gunnar, Revisionskommisarie, Stockholm	18:—	3:—
Samuelsson, Gustaf, Prov. Läkare, Ramsberg	6:—	3:—
Samzelius, Hjalmar, F. d. Gasverksdirektör, Göteborg	18:—	3:—
Samzelius, Jonas L:son, Andre Bibliotekarie, Uppsala. (Stift.)	100:—	
Samzelius, Per, Andre Arkivarie, Stockholm	18:—	3:—
Sandsten, Oskar, Prost, Nyköping. Död	18:—	3:—
Sandström, Bertil, Läroverksadjunkt, Växjö	18:—	3:—
Sandström, Sigfrid, Rektor, Lysekil	18:—	
Schmidt-Nielsen, Sigval, Professor, Trondhjem. (Ständ.)	75:—	
Schönaich, Ernst, Kamrerare i K. Generaltullstyrelsen, Stockholm	12:—	
Sederholm, G., Landshövding, Nyköping	8:—	6:—
Sederholm, Henrik, Dir. i Nobelstiftelsen, Stockholm	30:—	5:—
Sederholm, Johan, Bruksägare, Näveksvarn	20:—	10:—
Sernander, Rutger, Professor, Uppsala. (Stift.)	100:—	

Sernander, Sven, Aman. i Riksdagsbiblioteket, Sthlm.	24:—	
Setterberg, Torsten, Advokat, Göteborg. (Stift.)	100:—	
Setterquist, John, Prakt. läkare, Stockholm	15:—	
Simlund, Axel, Apotekare, Töreboda	18:—	3:—
Simon, Moritz, Överläkare, Stockholm	26:—	
Sjögren, Efraim, Tjänsteman i Livförsäkringsbolaget		
Valand, Alsten	15:—	
Sjögren, Fredr., F. d. Inspektor, Mölnbo. Död	8:—	
Sjösell, Erik, Fil. mag., Stockholm	15:—	6:—
Sjöström, Martin, Lektor, Stockholm	18:—	3:—
Skjöldebrand, G., Kyrkoadjunkt, Örebro	6:—	3:—
Skoglund, Josef, Tandläkare, Ludvika	18:—	3:—
Skottsberg, Carl, Professor, Göteborg	26:—	5:—
Sohman, Rolf, Attaché, Stockholm	3:—	
Sommarström, Hugo, Läroverksadjunkt, Västervik	18:—	3:—
Spangenberg, Viktor, Stadsdistriktsläkare, Sthlm. Död	10:—	
Spångberg, Valfrid, Redaktör, Stockholm	24:—	5:—
Starck, Manfred, F. d. Rektor, Örebro	15:—	3:—
Stenius, Elias, Landssekreterare, Uppsala	20:—	3:—
Stenström, Georg, Fil. mag., Nyköping	18:—	3:—
Stenström, Karl, Häradshövding, Sthlm. Död. (Stift.)	100:—	
Stenström, Yngve, Stadsombudsman, Göteborg	26:—	5:—
Strandberg, A., Hovrättsråd, Malmö	3:—	
Sundberg, Vilh., Kronofogde, Östhammar. Död	3:—	
Sundin, Erik R., Redaktör, Norrköping. (Ständ.)	70:—	
Sundstedt, Gustaf, F. d. Läroverksadjunkt, Örebro. Död	12:—	
Sundström, J. A., Läroverksadjunkt, Ystad	12:—	
Swederus, Hjalmar, Prakt. läkare, Kopparberg	9:—	
Söderberg, Edvard, F. d. Förste aktuarie, Sthlm. Död	10:—	
Söderbäck, Erik, Docent, Uppsala	18:—	3:—
Söderbäck, Fritiof, Direktör, Stockholm	18:—	3:—
Söderbäck, Sigrid, f. Öhman, Fil. mag., Fru, Stockholm	18:—	3:—
Söderström, Carl, Häradshövding, Ronneby	30:—	
Sörbom, Gunnar, Fil. lic., Uppsala. (Ständ.)	50:—	
Tegner, Yelverton, Provinsialläkare, Växjö	21:—	
Tegner, Waldemar, Stadsfogde, Örebro	18:—	10:—
Thermænius, Edvard, Docent, Lund	9:—	3:—
Thorell, Karl-Ivar, Komminister, Mullhyttemo		5:—
Thyresson, Bertil, Lektor, Härnösand	18:—	3:—
Thyresson, Hjalmar, Rektor, Västerås	22:—	3:—
Tideström, H. G., Kontraktspost, Bjursås	12:—	3:—
Trafvenfelt, Ludvig, F. d. Regementsläkare, Järna. Död	55:—	
Trolle-Löwen, Aug., Friherre, Godsäg., Trollesund, Ludgo	15:—	
Törnblom, Arvid, Affärsman, Uppsala. Död	3:—	
Uddén, Herman, F. d. t. f. Landshövding, Stockholm	3:—	
Ulmgren, Otto, Med. D:r, Hovtandläk., Stockholm. Död	11:—	
Unger, Abraham, Landshövding, Karlstad	21:—	10:—
Wachtmeister, Rutger, Greve, Förvaltare, Nyköping	18:—	
Wachtmeister, Shering, Greve, Godsäg., Nääs, Tistagård	18:—	5:—
Wadstein, Elis, Professor emeritus, Uppsala	26:—	10:—
Wahlberg, Eric, Borgmästare, Torshälla	18:—	3:—
Wahlin, Algot, Kansliråd, Stockholm	17:—	3:—

Wall, Gustaf, Kontorsskrivare i Kungl. Järnvägsstyrelsen, Stockholm	3:—	3:—
Wallin, Nils, Fil. lic., Direktör för A.-B. Lundequistiska Bokhandeln, Uppsala. (Ständ.)	9:—	50:—
Watz, Birger, Notarie i Kungl. Telegrafstyrelsen, Sthlm	15:—	3:—
Wegardt, Oscar, Läroverksadjunkt, Göteborg. Död ..	6:—	
Welin, Anders, F. d. Kronolänsman, Kumla. Död.....	18:—	
Wellander, Carl, Bankdirektör, Nyköping. (Stift.)	125:—	25:—
Wellander, Eric, Professor, Stockholm.....	20:—	3:—
Westerblad, C. A., Lektor, Nyköping	3:—	
Westblad, Ejnar, Lektor, Stockholm	18:—	15:—
Westman, Agathon, F. d. Sekreterare i Gävleborgs läns hushållningssällskap, Gävle.....	3:—	
Wetterholm, Gustaf, Prost emeritus, Nyköping. Död..	12:—	
Widén, Johan, F. d. Landshövding, Stockholm. Död ..	17:—	
Widlund, K. E., Prakt. läkare, Stockholm	40:—	
Wijkström, Oskar, F. d. Läroverksadj., Askersund. Död	20:—	
Wikander, Hugo, Hovrättsråd, Stockholm. (Ständ.) ..	18:—	50:—
Wikström, Rune, Underläkare, Vadstena. (Ständ.) ..	65:—	
Wilhelmsson, Karl, Provinsialläkare, Hammerdal	18:—	
Wilhelmsson, Ragnar, Kyrkoherde, Götlanda.....	20:—	3:—
Wistrand, Karl, Ombudsman, Stockholm. (Stift.)	100:—	
Vrang, Ragnar, Major, Linköping	30:—	
Wretling, Gustaf Axel, Tullkontr., Ö. Ekelund, Karlberg	17:—	3:—
Yngström, Per, Advokat, Stockholm		20:—
Zetterquist, Alvar, Polisintendent, Stockholm		10:—
Zuhr, Manne, Hovrättsassessor, Stockholm	18:—	3:—
Åkerrén, Olof, F. d. Landskamrerare, Västerås	18:—	3:—
Åkerrén, Yngve, Lasarettläkare, Linköping	18:—	15:—
Aman, Carl, Tandläkare, Uppsala. (Stift.)	100:—	
Årnäck-Christie-Linde, Augusta, Fil. Dr, Stockholm..	12:—	
Öberg, Pehr, F. d. Bergmästare, Filipstad. Död	3:—	
Öhrvall, Hjalmar, Professor emeritus, Uppsala. Död ..	3:—	

Räkenskaperna 16 april 1934—15 april 1935.

Ingående behållning: Svenska statens 4,5 % oblig. å 4,000 kr. 3,960:54; Å sparkassebok 1,755:52; Å postgiro 1:82; Kontant 10:—. Summa kronor 5,727:88.

Inkomster: Två avgifter av understödjande ledamöter 200:—; Nio avgifter av ständiga ledamöter 450:—; Årsavgifter 921:—; Räntor 201:80. Summa kronor 1,772:80.

Utgifter: Kortregister över Nationens förutvarande medlemmar 171:65; 1934 års majhälsning 1,065:86; Gåva till Nationens allmänna stipendiefond 1,772:80. Summa kronor 3,010:31.

Utgående behållning: Svenska statens 4,5 % oblig. å 4,000 kr. 3,960:54; Å sparkassebok 290:01; Å postgiro 239:82. Summa kronor 4,490:37.

Årsavgiften för 1935.

Årsavgiften hoppas nämnden även detta år få emotse genom postförsändelse. Inbetalningskort bifogas detta brev. Liksom i fjol anses skattmästaren kunna befrias från skyldigheten att kvittera på detta sätt inlevererade avgifter. Skattmästaren vore tacksam om medlemmarna snarast möjligt och helst före Valborgsmässoaftonen ville insända sin avgift (årsavgift minst 3:— kr., ständig minst 50:— kr., understödjande minst 100:— kr.) till Södermanlands-Nerikes Nations Veteraner, Uppsala (Postgirokonton 25906).

Föreningens nämnd.

Självskrivna ledamöter: Nationens inspektor, förste kurator och skattmästare (se sid. 23).

Valda ledamöter: Professor Rutger Sernander, Kommeriserådet Martin Jansson, Med. doktor Gustaf Neander, Bankdirektör Carl Wellander, Sekreterare Hugo Heyman, Direktör Fritiof Söderbäck, Läroverksadjunkt Carl Cederblad, Borgmästare Eric Wahlberg och Bibliotekamanuensn Sven Sernander.

Ordförande: Professor Sernander, vice ordförande Doktor Neander, sekreterare Amanuens Sernander, skattmästare Bibliotekarie Samzelius.

Majhälsningens innehåll åren 1928—34.

- 1928: Årsberättelse och redogörelse för 1927 års kamratmöte med professor Sernanders båda tal in extenso. Stadgar för Veteranerna.
- 1929: Årsberättelse med redogörelse för bildandet av byggnadskassan och inköp av gården S:t Larsgatan 6. Knut Pettersson, Förteckning på skrifter, utg. av Södermanlands och Nerikes nationer före 1805. Veteranernas medlemsförteckning.
- 1930: Årsberättelse med minnesruna över professor Persson av lektor Hagendahl. Redogörelse för ytterligare fastighetsförvärv samt för bildandet i samarbete med hembygdens sparbanker av nationens studielånefond. Styresmän. Utgående balanser. Julius Lagerholm, Ur nationsmatrikeln 1876—1880. Erik Hj. Linder, En protokollförd tradition, anteckningar kring Disputationsföreningens verksamhet. Jonas L:son Samzelius, Studiekostnader och studielån. Veteranerna.
- 1931: Årsberättelse. Styresmän. Utgående balanser. Julius Lagerholm, Ur nationsmatrikeln 1881—1885. Elvir Lander, Inspek-

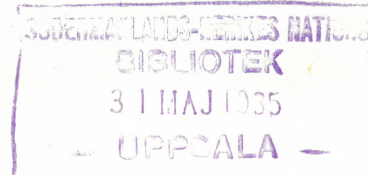
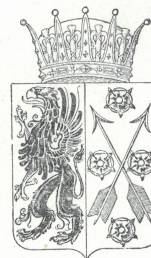
- torsporträtt. Martin Sjöström, Komminister Axel Jonssons donation till Självhjälpsföreningen. Veteranerna.
- 1932: Arsberättelse med redogörelse för inspektorsskiftet. Styresmän. Utgående balanser. Rutger Sernander, Vår nationssång. Jöran Sahlgren, Nationens stipendier. Gunnar Sörbom, Nationens äldsta stadgar. Veteranerna.
- 1933: Arsberättelse med minnesruna över professor Hammarsten av doktor Neander och redogörelse för 1932 års kamratmöte. Styresmän. Utgående balanser. Julius Lagerholm, Ur nationsmatrikeln 1886—1890. Veteranerna.
- 1934: Upprop för bildande av Södermanlands-Nerikes Nations Allmänna Stipendiefond. Arsberättelse. Landsmännen. Styresmän. Utgående balanser. Stipendier och stipendiater. Gunnar Lindberg, Sång och musik i Södermanlands-Nerikes Nation i äldre tid. Klas Berger, Nutida sång och musik i nationen. A. E. Falck, Flottsundsferden, en nationsgök från 1898. Bo Löwenström, Bröderna Brillés visa. Rec. av Julius Lagerholms matrikel. Veteranerna.

Södermanlands-Nerikes Nation

MAJHÄLSNING

till landsmännen

8

UPPSALA 1935